

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
 မိုးကုတ်ဆရာတော် ဘုရားကြီး
 အမရပူရမြို့၌ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်

ကိုယ့် အခြေအနေ ၊ ကိုယ်သိခမ်းပါ

မိုးကုတ်ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်က
ဤစာအုပ်ကို ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေပါသည်။

အမှတ် ၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

တွင် ရနိုင်ပါသည်။

ဖုန်း - ၅၄၁၈၆၀ ، ၇၂၅၁၃၂

ကျေးဇူးရှင် အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တ ဝိမလ မဟာထေရ် ရဟန္တာရှင်မြတ်

DESIGNED BY DAW KHINMYO THANT (1960)

မိုးတုတ် ထရုတ်ထရုတ် ထရုတ်ကြီး

PERMISSION NO. 184

MM. PRESS CO.

ကျေးဇူးတော်ရှင်အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
 မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
 အမရပူရမြို့၌ ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်
 ကိုယ်အခြေအနေ၊ ကိုယ်သိစမ်းပါ
 (၃၀-၀၀-၆၀)

အားလုံးဒကာဒကာမတွေ သံသရာထဲမှာ မျောနေ
 တယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာဟာ ဒကာကြွယ်သေးသေးသိမ်သိမ် ငှက်
 လေးလို့ ဒီလိုမမှတ်ပါနဲ့ (မှန်ပါ) သံသရာထဲမျောနေတယ်
 ဆိုဒါဟာ သေးသေးသိမ်သိမ်ငှက်လို့ ဒီလိုမမှတ်ပါနဲ့နော်။

ပြိတ္တာသံသရာ

ဘာပြုလို့တုံးလို့ မေးတဲ့အခါကြလို့ရှိရင်ဖြင့် ပြိတ္တာ
 ဘဝရောက်တယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ပြိတ္တာသံသရာပဲ (မှန်လှပါ)
 သူများစွန့်ထားတဲ့ ကျင်ကြီးတွေ မွေပြီးသကာလ စားရ၊
 သူများစွန့်ထားတဲ့နှပ်တွေကိုရှာပြီးသကာလစားရ (မှန်လှပါ)
 ပြိတ္တာသံသရာပေါ့ဗျာ။

တိရစ္ဆာန်သံသရာ

တိရစ္ဆာန်သံသရာကိုရောက်သွားလို့ရှိပြန်တော့
 လည်းဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေသည် နေပူလည်းပူရုံပဲ
 (မှန်ပါ) တိရစ္ဆာန်ကိုး၊ မိုးရွာလည်း ဒီအတိုင်းခံရရုံပဲ၊ သက်သာ
 ခွင့်ဆိုတာပါရဲ့လား . . . (မပါပါဘုရား) ဆေးဝါးအကူအညီ
 အထောက်အပံ့တွေကော . . . (မပါပါဘုရား) မပါဘူး။

ဘာကြောင့်ပါလိမ့်၊ ဪ သံသရာဒုက္ခဆိုတာ ဒါပါ
 လား (မှန်ပါ) ဒီအထဲကနေပြီး ခွေးနာကြီးဖြစ် ခွေးသေ
 သေလိုက် (မှန်ပါ) ဒါဘာတုံးလို့ မေးကြည့်ရင် သံသရာ
 ဆက်တာ (မှန်ပါ)။

တိရစ္ဆာန်ဘဝကနေပြီးသကာလ ခွေးနာကြီးဘဝ
 ရောက်သွားမယ် (မှန်ပါ) ဒါဖြင့် ဒကာသစ်တို့ ဒကာကြွယ်တို့
 ဆင်းရဲလား ချမ်းသာလားလို့ ဦးသန်းမောင်တို့မေးရင်
 ဘယ်နှယ်ဖြေကြမယ် . . . (ဆင်းရဲပါဘုရား)။

သံသရာဆိုတာ

ဆင်းရဲအစစ်ကေနိဖြစ်တာကို သံသရာလို့မှတ်ထား
 လိုက်ပါ (မှန်ပါ) အဲဒီသံသရာကြီးဟာ ဒကာဒကာမတို့
 ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီသံသရာထဲ တပည့်တော်တို့နေကြရ၊
 ရောက်ကြရပါလိမ့်မလဲလို့ အားလုံးကပဲ အမေးထုတ်လို့ရှိရင်

ဖြင့် လက်သည်အကြီးဆုံး ရှာလိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒိဋ္ဌိပါပဲ (မှန်ပါ) ဘာပါလိမ့် . . . (ဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိလို့သေသေချာချာမှတ်ပါ။ ငါ့သား၊ ငါ့သမီး၊ ငါ့မြေး၊ အစရှိသဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုခြေလက်နှစ်ချောင်း နှာခေါင်း၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကိုလည်း အကုန်ငါမပြုတ်ပဲနဲ့ နေလို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ဒကာဒကာမတို့ ခုနကပြောခဲ့တဲ့ ကျင်ကြီးတွေ ရှာစားရတဲ့ သံသရာ၊ မိုးရွာရင်အစို့၊ နေပူရင်အခြောက်၊ ဆေးဖိုးဝါးဖိုးမရှိပဲနဲ့ ပေါ်ပေါ်တင်းတင်းနဲ့သေရမည့်အဖြစ် ကိုဖြင့် ဒိဋ္ဌိကဆင်မြန်းလိုက်တဲ့ ဒိဋ္ဌိကစိမံလိုက်တဲ့အလုပ် တစ်ခုလို့မှတ်ပါ။

ဘယ်သူကစိမံပါလိမ့် . . . (ဒိဋ္ဌိကစိမံတာပါ) ဒိဋ္ဌိက စိမံတာလို့မှတ်လိုက်ပါနော် (မှန်ပါ)။

ဒိဋ္ဌိဆိုတာဘာတဲ့

ဒိဋ္ဌိဆိုတာဘာတဲ့လို့မေးတော့ “ဧသောမေ အတ္တာ” ဒိဋ္ဌိဆိုတာ ပါဠိလို “ဧသောမေအတ္တာ” . . . (မှန်လှပါဘုရား)။

ဧသော-ဒီ ခန္ဓာငါးပါးသည်၊ မေ-ငါ၏ အတ္တာ- အစိုးရစွာ၊ အလိုပါသော ထိုအတ္တတည်း။

ဧသောမေ အတ္တာဆိုတာ ဒကာဒကာမတွေ သေသေချာချာမှတ်ပါ။ (မှန်ပါ) ဧသော-ဤခန္ဓာငါးပါးသည် ဒကာကြွယ် ခန္ဓာငါးပါး၊ ဒကာသစ်တို့ ခန္ဓာငါးပါး၊ ဦးသန်း

မောင်တို့ ခန္ဓာငါးပါးပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ) ဒီတရားနာနေတာကြီး၊
ဒီတရားနာနေတာကြီး (မှန်ပါ) မေ-ငါ၏။ ဒေသော ဒီတရား
နာနေတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးသည်၊ မေ-ငါ၏ အတ္တာ-ထချင်ရင်
ငါထနိုင်တယ်၊ သွားချင်ရင် ငါသွားနိုင်တယ် ပြောချင် ငါပြော
နိုင်တယ်။

အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို တစ်ခါတည်း ခန္ဓာငါးပါး
ပျောက် အနိစ္စတွေပျောက်ပြီးတော့ အကုန် 'ငါ က လွမ်းမိုး
ပြီးသကာလ နေတာဟာ ဒေသောမေအတ္တာ' (မှန်ပါ)ဘုရား။

ဆံပင်ကလေး ဘယ်သူတုံး၊ မေးလိုက်လည်းငါပဲ၊
သွားကလေးဘယ်သူတုန်းမေးလိုက်လည်းငါပဲ၊ တစ်ကိုယ်လုံး
ဟာ အပ်သွားချစရာမရှိဘူး ငါ့ချညှပ်ပဲ (မှန်ပါ) တစ်ကိုယ်လုံး
အပ်သွားချစရာမရှိဘူး ငါလုပ်ထားတာသည် ဒိဋ္ဌိပဲ (မှန်ပါ)။

ဒိဋ္ဌိဟာတာနဲ့တူသတုံး

တစ်ကိုယ်လုံးမှာ အပ်သွားချစရာမရှိအောင်
ငါလုပ်ထားတာ ဦးသန်းမောင် ဘယ်သူပါလိမ့် (ဒိဋ္ဌိပါ)ဘုရား)
ဒိဋ္ဌိပဲဆိုတာ ဒကာသစ် ရိပ်မိပြီ (ရိပ်မိပါပြီ)ဘုရား) အဲဒီဒိဋ္ဌိ
ရှိနေပြီဆိုမှဖြင့် ဒိဋ္ဌိဟာ ဘာနဲ့တူသတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျ
လို့ရှိရင်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံး ငါတည်းဟူသော
ကြိုးတွေပတ်ထား တာနဲ့တူတယ်၊ (မှန်လှပါ)ဘုရား။

ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးမှာ (ငါတည်းဟူသော ကြီးတွေပတ်ထားတာနဲ့တူပါတယ်ဘုရား) ငါတည်းဟူသော ကြီးတွေက ငါ့မထိနဲ့၊ ငါ့မကြည့်နဲ့ဆိုတော့ တစ်ခါတည်း ဒကာဒကာမတို့ ငါ့မထိနဲ့ဆိုကတည်းကိုက တစ်ကိုယ်လုံး ငါလုပ်ပြီးပြောတာ (မှန်လှပါတဲ့ဘုရား) ငါ့မကြည့်နဲ့ဆိုတာကော . . . (တစ်ကိုယ်လုံးငါလုပ်ပြီးပြောတာပါတဲ့ဘုရား)။

အမလေးအပ်သွားချစရာတောင်မှ ဒိဋ္ဌိလွတ်တဲ့ နေရာရှိပါရဲ့လား . . . (မရှိပါတဲ့ဘုရား) ဦးသန်းမောင် သိပ်ဆိုးနေပြီ (ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာကြွယ် ဒီအတိုင်းသုံးနေတယ် (မှန်လှပါတဲ့ဘုရား) ငါ့မထိနဲ့ ငါ့မကြည့်နဲ့ ငါ့ဘယ်လိုဆိုးသွမ်းသွမ်း ပစ္စည်းကျတာ မှတ်လို့လား (မှန်ပါတဲ့ဘုရား)။

ငါဂုဏ်သရေရှိသူတစ်ဦးတစ်ယောက်ပဲ ဆိုတော့ တစ်ကိုယ်လုံးကို ဘာလုပ်ထားလည်း (ငါလုပ်ထားတယ်) ဪ ဖြင့် ဒိဋ္ဌိကြီးတွေဟာဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ကြီးပေါင်း ဘယ်နှစ်ထပ်များ ချည်ထားကြသတုံးမေးရင် ဒကာကြွယ် ဖြေနိုင်စရာအကြောင်း ရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါဘူးဘုရား)။

အတွင်းသားလည်းငါပဲ အပြင်သားတွေကော (ငါ- ပါ ဘုရား) ဪ ဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဒိဋ္ဌိကြီးတွေတုပ် ထားလိုက်တာ။ လှုပ်နိုင်စရာများ ရှိသေးရဲ့လား . . . (မရှိပါ ဘုရား)။

သမ္မာဒိဋ္ဌိဝင်ခွင့်မပေးပါ

အင်း-ဘယ်သူတုပ်တာပါလိမ့် . . . (ဒိဋ္ဌိကြိုးပါ-
ဘုရား) ဒိဋ္ဌိကြိုးတွေ တုပ်ထားတာ လှုပ်နိုင်စရာမရှိဘူး၊
လှုပ်နိုင်စရာမရှိဘူးဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒိဋ္ဌိကြိုးတွေက အကုန်
ပတ်ထားတော့၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဒီထဲဝင်ခွင့်ကိုမပေးဘူး . . .
(မပေးပါဘုရား)။

သမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့မဂ်ဉာဏ်ဝင်ခွင့်ကို မပေးပါဘူး
(မှန်ပါ) အင်း-တစ်ကိုယ်လုံး ဘာလုပ်ထားပါလည်း . . . (ငါ
လုပ်ထားပါတယ်) ငါ ကြိုးတွေပတ်ထားတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး
ဘာကြိုးတွေပတ်ထားလဲ (ငါကြိုးတွေပတ်ထားပါတယ်)။

ဪ ငါကြိုးတွေပတ်ထားလိုက်တော့ ဘုန်းကြီးတို့
ဒကာဒကာမတွေ၌တဲ့ အကုန်တုပ်ပြီးသား ချည်ပြီးသားဖြစ်
နေတော့ ဒကာဒကာမတို့ လှိမ့်သွားလို့တောင်မှ သွားလို့
မဖြစ်ဘူး (မဖြစ်ပါဘုရား)။

အတွင်းဟာတွေ ငါနဲ့ချည်ထားတာ (မှန်ပါ့ဘုရား)
ငါ့အူငါ့အသည်း၊ ငါ့အသား၊ ငါ့အသွေးတွေက လုပ်ချလိုက်
တော့ ဒကာသစ်ရေ ဒိဋ္ဌိက ခန္ဓာကိုယ်ကို ငါးများဆားမွန်း
ထားသလို ဘယ်နေရာ အငန်မရောက်တဲ့နေရာ ရှိသေး
ရဲ့လား (မရှိပါဘုရား)။

ဒီမှာတင် ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အခန်းတွေက ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေမှာ တစ်ပုံကြီးပေါက်ပြီးသကာလ ထားလိုက်တော့ တစ်ကိုယ်လုံး ဆားနယ်ထားသလို အကုန်ဝင်ပြီးသကာလနေတော့ သြော် ဒီဒကာဒကာမတွေ လွတ်လပ်ပါရဲ့လားလို့မေးရင် ဒကာကြွယ် ဘယ်နှယ်ဖြေမလဲ . . . (မလွတ်လပ်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒိဋ္ဌိကြီးတွေဘုရား၊ ဆားခန့်ရည်ဖြန့်သလို နှံ့နေလို့ (မှန်လှပါဘုရား) ဒိဋ္ဌိကြီးတွေသည် . . . (ဆားခန့်ရည်ဖြန့်သလို နှံ့နေလို့ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဒိဋ္ဌိသည်ကားလို့ဆိုလို့ရှိရင် ကြိုးပတ်တာ (မှန်ပါ) အင်း ဒါဖြင့် ကြိုးပတ်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒကာဒကာမတို့ ရေထဲမျှောကြပါစို့ (မှန်လှပါဘုရား)

ကြိုးပတ်ထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ရေထဲမျှောတာ

ကြိုးပတ်ထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရေထဲမျှောတော့မယ်ဆိုရင် ဖြင့် သောင်တွေ့လို့လည်း မတက်နိုင်ပါဘူး (မှန်ပါ) ကမ်းတွေ့လို့လည်း . . . (မတက်နိုင်ပါဘူး) တုံးတစ်တုံးတွေပြန်တော့ . . . (မတက်နိုင်ပါဘူး) ခိုကိုးရာဖြစ်ပါရဲ့လား . . . (မဖြစ်ပါဘူး) သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီ)။

ဒကာသစ်တို့ ဒကာကြွယ်တို့ သိပ်ကြောက်စရာ
ကောင်းတယ်ဆိုတာ ပေါ်လာပြီ . . . (ပေါ်လာပါပြီဘုရား)။

သေသေချာချာမနောနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးသိ ဆံပင်လေး
တစ်ပင်လည်း ငါ့ဆံပင် (မှန်ပါ) အို ဒကာကြွယ်၊ သွားလေး
တစ်ချောင်းလည်း ငါ့ဟာပဲ၊ ဧတံ - ဒီသွားလေးတစ်ချောင်း
သည် မေ-ငါ၏။ အတ္တာ - အစိုးရုတ္တာ အလိုပါသော ထိုအတ္တ
တည်း။

သွားလေးတစ်ချောင်းလည်း ငါဝါးချင်သလို ဝါးနိုင်
တယ် ငါ့သွား၊ အစရှိသည်နဲ့ ဒကာသစ်ရေ လွတ်တဲ့နေရာ
ပါသေးလား . . . (မပါပါဘုရား) ဒါကြောင့် ငါ့မထိနဲ့ဆိုရင်
လည်း တစ်ကိုယ်လုံးချည်ထားတာ (မှန်လှပါဘုရား) ငါ
မကြည့်နဲ့ဆို တာကော (တစ်ကိုယ်လုံးချည်ထားတာပါ
ဘုရား)။

ဟာ ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ ဒိဋ္ဌိကြိုး
တုပ်ပြီးသား နှောင်ပြီးသားဖြစ်နေပါပေါ့လား . . . (မှန်ပါ
ဘုရား) ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီ) ဘာကြိုးတွေ တုပ်နှောင်
ထားပါလိမ့်၊ (ဒိဋ္ဌိကြိုးတွေ တုပ်နှောင်ထားပါတယ်ဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိကြိုးတွေ တုပ်နှောင်ပြီး ထားတယ်ဆိုတာဖြင့်
ဒကာဒကာမတွေ ငါ့မကြည့်နဲ့ဆိုတာ တစ်ကိုယ်လုံးပါပဲ
(မှန်ပါ) ငါ့မထိနဲ့ဆိုတာ . . . (တစ်ကိုယ်လုံးပါဘုရား)။

တဏှာရေထဲမျှောလိုက်တယ်

ဒကာကြွယ် ဘယ်နေရာဒိဋ္ဌိချန်သေးသလဲ . . .
 (မချန်ပါဘူးဘုရား) ဦးသန်းမောင် ဘယ်နေရာချန်သေးလဲ
 (မချန်ပါဘူးဘုရား) ဪအဲဒါတွေ ကြပ်ကြပ်စဉ်းစားတော့
 မှ ဒိဋ္ဌိကြိုးတွေဟာ တစ်ခါတည်းတုပ်ထားပါလားဆိုတော့
 ဒကာဒကာမတို့ ဒိဋ္ဌိကြိုးတုပ်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို တဏှာက
 တစ်ခါကြိုးတုပ်ပြီးသကာလ ရေထဲမျှောတယ် (မှန်ပဲ) တဏှာ
 ရေထဲမျှောလိုက်တယ်။

သားဆီသွားလိုက် သမီးဆီသွားလိုက် ကြိုးတုပ်ပြီး
 သားကို တဏှာရေကမျှောတယ်၊ ကြိုးတုတ်ပြီးသား . . .
 (တဏှာရေကမျှောပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ကမ်းတွေ့လည်း သူနဲ့မဆိုင် (မဆိုင်ပါဘုရား)
 ဒကာဒကာမတို့ ကျွန်းတွေ၊ ဖောင်တွေ၊ သောင်တွေ တွေပြန်
 တော့ကော . . . (မဆိုင်ပါဘုရား) မျောမြဲတိုင်းမျောရတယ်
 . . . (မှန်လှပါဘုရား) ဘာကြောင့်တုံး တုပ်ပြီးနှောင်ပြီး
 ချည်ပြီး ဖြစ်နေလို့ (မှန်ပဲ) ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီ)။

ဘာကြောင့်ပါလိမ့် . . . (တုပ်ပြီး၊ နှောင်ပြီး၊ ချည်ပြီး
 ဖြစ်နေလို့ပါဘုရား) တုပ်ပြီး၊ နှောင်ပြီး၊ ချည်ပြီးမှာ တဏှာ
 ရေက မျှောလိုက်တော့၊ ဒကာသစ်ရေ . . . ဒီကနေ မန္တလေး
 သွားလိုက်တာ တဏှာရေကမျှောလိုက်တာ (မှန်ပဲ) မန္တလေး

ကနေ ဒီပြန်လာတော့ကော . . . (တဏှာရေက မျှောလိုက်
တာပါဘုရား)။

ခင်စရာမင်စရာမရှိလို့ရှိရင်ဖြင့် ကြောင့်ကြစိုးရိမ်စရာ
မရှိလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာကြွယ် အသွားနဲ့အပြန်နဲ့ နေနိုင်ပါ့မလား
. . (မနေနိုင်ပါဘုရား) ရစရာ၊ ယူစရာမရှိရင်ကော အသွား
အပြန် အလုပ်လုပ်နိုင်ပါ့မလား . . . (မလုပ်နိုင်ပါဘုရား)။

အဲဒီတဏှာရေက မျှောလိုက်တယ် (မှန်လှပါဘုရား)
ဟိုမှာ ရစရာရှိတယ် ဒီမှာယူစရာရှိတယ်၊ ဟိုမှာခင်စရာရှိ
တယ်၊ ဟိုမှာမိတ်ဆွေရှိတယ် ဟိုမှာငွေရစရာရှိတယ်၊ ဟိုမှာ
ခင်တဲ့လူရှိတယ် အစရှိသည်နဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ
ဒိဋ္ဌိကြိုးတုပ်ပြီး တဏှာရေကမျှောနေတာ . . . (မှန်ပါ့)။

အဲဒါကြောင့်တောင်ကလူတွေ မြောက်သွားလှချည်
လား၊ တောင်ကလူတွေ မြောက်သွားလှချည်လား၊ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ
ဒကာကြွယ်ရေ ဘယ်သူမျှောလိုက်တာပါလိမ့် (တဏှာရေ
မျှောလိုက်တာပါဘုရား)။

ဪ . . . လွတ်လွတ်လပ်လပ်မျှောတာလား
ချည်ပြီးတုတ်ပြီးမျှောတာလား . . . (ချည်ပြီးတုတ်ပြီး၊
မျှောတာပါဘုရား) ကဲဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ကိုယ့်ဖြစ်စဉ်က
ဖြင့် ဆိုးလှချည်လား . . . (ဆိုးပါတယ်ဘုရား) ဦးသန်းမောင်
ကိုယ့်ဖြစ်စဉ် . . . (ဆိုးပါတယ်ဘုရား) ပေါ်ကြပလား . . .
(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒီအထဲမှာ တဏှာရေက မျှောလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ပုပမာ-ဆိုင်တစ်ခုရောက်သွားတယ်။ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာ ရောက်သွားတယ်ထားပါတော့။ တဏှာမျှောလိုက်တော့ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာ ပြန်ရတယ် (မှန်ပါ)။

တဏှာက ပြန်ခိုင်းလို့ပြန်တယ်။ နင့်မှာ ဒီမှာနေလို့ အကျိုးကျေးဇူးမရှိဘူး။ နင့်သားနင့်သမီးက ဟိုမှာဆိုလို့၊ တဏှာရေက မျှောလိုက်တဲ့အခါ မျှောပြီးသွားရှာတယ်။

ချည်ပြီးတုပ်ပြီး သမားမျောပြန်တယ် မျောတဲ့အခါ ကျတော့ ဟိုရောက်တဲ့အခါကျတော့ အင်း . . . ဟိုဟာ လည်း ငါလုပ်မှ၊ အင်း . . . ဘယ်သူကော ကျန်းမာရဲ့လား၊ ဘယ်သူချမ်းသာရဲ့လား၊ ဘယ်သူကောနေကောင်းရဲ့လား၊ အင်း . . . ဘယ်သူသည်ကားဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် အကြောင်း ညီညွတ်ကဲ့လား၊ အစရှိသဖြင့် အာရုံငါးပါးထဲမှာ လှည့်နေ တယ်။

ဉာဏ်နဲ့ကြည့်တော့ ဝဲလှည့်နေတာ

ဒကာသစ်ဘယ်အထဲ လှည့်နေသလဲ . . . (အာရုံ ငါးပါးထဲလှည့်နေပါတယ်) အာရုံငါးပါးထဲ လှည့်သွားတယ်။ ဟိုကျငြိမ်ငြိမ်နေသလားတဲ့၊ (မနေပါဘူးဘုရား) ပတ်ပတ် လည်နေတယ် (မှန်ပါ)။

အဲဒါ ဝဲထဲရောက်သွားတာကိုး (မှန်ပါ) အင်း-ချည်ပြီး တုပ်ပြီးသမား တဏှာရေက မျှောလို့ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာ ရောက်သွားတယ်။ ကိုယ်ခင်တဲ့ဆီ ရောက်သွားတယ်။ ရောက်တဲ့နေရာကျတော့ မအားအောင် ဖြစ်လာတာ ဝဲလှည့်တာ . . . (မှန်ပါ) ဆိုးဝါးလိုက်တာ၊ ဒကာဒကာမတွေ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်ပါ။

ခင်ဗျားတို့ချည်းကျရင်ဖြင့် ဟုတ်သားပဲ၊ လူဆိုတာ ဒီလိုနေကြရမှာပဲ၊ အစရှိသဖြင့် ခင်ဗျားတို့အနေကဖြင့် ဖြစ်သည့်အကြောင်း အကောင်းချည်းထားတာ (မှန်ပါ)။

ဖြစ်သည့်အကြောင်း . . . (အကောင်းချည်းပါ ဘုရား) ကြည့်တဲ့ဉာဏ် အမြင်နဲ့အခု ဖြစ်နေတာနဲ့ ကိုယ်တိုင် သိလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ချည်ပြီးတုပ်ပြီးမျှောတဲ့ တလပုထု ဇဉ် ဟိုမှာဝဲထဲရောက်ပြန်ပြီ သေခြင်းဆိုးမှ သေပါမလား (သေမှာပါဘုရား)။

ကိုယ့်အခြေအနေကိုယ်သိကြစမ်းပါ

ဉာဏ်နဲ့စဉ်းစား၊ ဉာဏ်နဲ့စဉ်းစားပါ။ ကိုယ့်အခြေ အနေ ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ သိကြစမ်းပါ (မှန်ပါ) ဉာဏ်နဲ့ စဉ်းစားပါ ဒကာသစ်ရေ ကိုယ့်အခြေအနေပေါ်လာပြီ (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ခန္ဓာကြီး ချည်ထားတုပ်ထားတာက တထစ်ရှိတယ်၊
လှုပ်နိုင်စရာကော ရှိသေးရဲ့လား . . . (မရှိပါဘုရား) -
ထွက်ပေါက်တွေ့သေးရဲ့လား (မတွေ့ပါဘုရား) သဘောပါ
ပလား . . . (ပါပါပြီဘုရား)။

ချည်ပြီးတုပ်ပြီးထဲမှာ ဒကာဒကာမတို့ တဏှာက
လည်း ဟိုခိုင်း ဒီခိုင်းဆိုတော့ မျောရပြန်တာပဲ (မှန်ပါ့)
မမျောရ ဘူးလား . . . (မျောရပါတယ်ဘုရား)။

မျောပြီးသကာလ မျောလို့ရောက်တဲ့နေရာကျပြန်
တော့လည်း အကောင်းနေရာ ရောက်သလားတဲ့၊ ဟိုမေးရ၊
ဒီမြန်းရ၊ ဟိုပူရ၊ ဟိုဆွေးရ၊ ဟိုစမ်းကြည့်ရ၊ အင်း ဟိုဟာလေး
ထုတ်ကြည့်ရ၊ ဟိုအကြောင်းမေးရ၊ ဆိုပြီးသကာလ ရောက်တဲ့
နေရာမှာလည်း မျက်နှာက ဟိုလှည့်၊ ဒီလှည့်၊ လှည့်နေရတယ်
. . . (မှန်ပါ့)။

ဘာပြုလို့ ဦးသန်းမောင်ကြီး၊ လှည့်နေရပါသတုံး
မေးတော့ ဝဲ ဘုရား၊ ရိပ်မိပလား . . . (ရိပ်မိပါပြီ) ဒကာ
ကြွယ် ဘာကြောင့်အိမ်ရောက် ဟိုကြည့်ဒီကြည့် ကြည့်ရတာ
လဲ . . . (ဝဲပါဘုရား)။

အင်း- ဘယ်လိုများ မျောလာပါလိမ့်၊ ချည်ပြီး တုပ်ပြီး
မျောလာတာ (မှန်ပါ့) ချည်ပြီးတုပ်ပြီး မျောပြီး ဘယ်ရောက်

ပါလိန့် . . . (ဝဲထဲရောက်ပါတယ်) မြုပ်မှမြုပ်ပျံ့မလား. . .

(မြုပ်ပါတယ်ဘုရား) ပေါ်ကြပလား . . . (ပေါ်ပါပြီ)

မြုပ်မှမြုပ်ပျံ့မလားဆိုတာလည်း ဒကာကြွယ် သေချာ စဉ်းစားပါ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေအဖြစ်တွေကတော့ ဖြင့် စိုးရိမ်တာရယ် ကြောင့်ကြတာရယ် ပူဆွေးတာရယ် ဟိုသွားမေးချင်တာရယ်၊ ဒီစိတ်မချတာရယ် လှည့်နေတာပဲ ဟိုလည်း သွားပြီးမေးလိုက်ချင်တယ်။

ဒီလည်းစိတ်မချဘူးဆိုတော့ ဟိုဘက်လှည့်လိုက် ဒီဘက် လှည့်လိုက်၊ ကိုယ့်အိမ်အခြေအနေကော ဖြစ်မဖြစ် ကြည့်လိုက် စီးပွားရေးအခြေအနေကော ရှေ့ရေးနောက်ရေး ဝေဖန်ပြီး ကြည့်လိုက် (မှန်ပျံ့ဘုရား)။

အိမ်ကျတော့ ဦးသန်းမောင်ရေ ပြန်သွားတော့ ဣန္ဒြေရရနေရသလား။ ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နဲ့ပဲ ပြီးလာတာပဲလား မေးရင် ဘယ်နှယ်ဖြေမလဲ (ဟိုကြည့် ဒီကြည့်နဲ့ ပြီးလာတာ ပါဘုရား)။

ဝဲထဲရောက်နေလို့

ဟ ဘာဖြစ်နေတာတုံး ဣန္ဒြေရရ၊ တည်တည်ကြည် ကြည် မဖြစ်တာလို့ မေးလို့ရှိရင် ဝဲထဲရောက်လို့ပါဘုရား (ဝဲထဲရောက်လို့ပါ) ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီ) ဘယ်အထဲ

ရောက်လို့လဲ . . . (ဝဲထဲရောက်လို့ပါ) လှည့်နေပြီ၊ လှည့်နေပြီ။

အိမ်ရှေ့အခန်းက နောက်ခန်း၊ နောက်ခန်းကနေ တောင်ခန်း၊ တောင်ခန်းကနေ မြောက်ခန်း၊ လှည့်လိုက်တဲ့ ဖြစ်ခြင်းမှ ဒကာဒကာမတွေ အားကျရဲ့လား . . . (မအားပါဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက်လှည့်ပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ အိုမျောတုန်းကလည်း ချည်ပြီးတုပ်ပြီး၊ အဲဒီတင် တဏှာရေက မျှောလိုက်လို့ ရောက်ရာဌာနကျတော့ ဝဲလှည့်ရာသူဖြစ်နေတယ် သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီ)။

ဒီကနေပြီးသကာလ ဝဲလှည့်ရာမျောပြီးသကာလ နေတဲ့အခါကျတော့ ဝဲဆိုတာ ဒကာသစ်ရ၊ နောက်ဆုံးပိတ်တစ်နေ့မြုပ်တယ်၊ (မှန်ပါ) နောက်ဆုံးပိတ်တစ်နေ့ကျတော့ . . . (မြုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

မြုပ်ဆိုတာက ဝဲလှည့်ရင်းမတ္တနဲ့ ဟိုစိုးရိမ်၊ ဒီစိုးရိမ် ဟိုကြောင့်ကြနဲ့ သေပွဲဝင်တယ်ဆိုတာ မြုပ်တာ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဟိုစိုးရိမ်ဒီကြောင့်ကြနဲ့ ဟိုစိတ်မချ၊ ဒီစိတ်မချ၊ ဟိုမှာခင်လျက် တန်းလန်း၊ ဟိုမှာစာရင်းမရှင်းနိုင်လို့ တန်းလန်း၊ ကိုယ့်အတွက်ကလည်း အပူကမအေး၊ အစရှိသည်နဲ့ မြုပ်သွားတယ်။

အပါယ်လေးပါး ပို့တယ်

မြုပ်သွားတော့ ဘယ်ဘက်စဉ်ထွက်သွားသလဲလို့ မေးခွန်းထုတ်ဖို့ မလိုဘူးလား . . . (လိုပါတယ်) အင်း ဘယ်ဘက်စဉ်ထွက်သွားသလဲဆိုတော့ အပါယ်လေးပါးဘက် ကို ဝဲက ရမ်းပို့လိုက်တယ် . . . (မှန်လှပါဘုရား) သဘော ကျပလား . . . (ကျပါပြီ)။

အပါယ်လေးပါးဘက်ကို ဝဲက ရမ်းထုတ်ပြီးသကာလ အဲဒီကျတော့ဖြင့် သူ့အကျိုးပေးရှိသရွေ့ အကုန်ခံရုံပဲ၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား) သူ့အကျိုးပေးရှိသရွေ့ . . . (အကုန်ခံရုံပါဘုရား)။

ဪ-ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတွေ လူ့ပြည်လာပြီး သကာလ ဘာများလုပ်နေကြသတုံးဆိုတော့ ကိုယ့်ကြိုးနဲ့ ကိုယ်တုပ်နေတယ်ဘုရား (မှန်ပါ) ကိုယ့်ကြိုးနဲ့ ကိုယ်ဆိုတာ ဒိဋ္ဌိပေါ့ဗျာ။

လက်မောင်းလည်း ငါ့ဟာ ကြိုးတုပ်တာပဲ၊ မျက်လုံး လည်း ငါ့ဟာ ကြိုးတုပ်တာပဲ လက်ဝတ်လက်စားတွေကော (ငါ့ဟာပါဘုရား) ဘာတွေလျှောက်တုပ်နေတာလဲ ဒိဋ္ဌိ ကြိုးတွေ လျှောက်တုပ်နေတာ (မှန်ပါ) ဒကာကြွယ် ဘာတွေလဲ . . . (ဒိဋ္ဌိကြိုးတွေလျှောက်တုပ် နေပါတယ် ဘုရား)။

တုပ်နေလို့ရှိရင် ဒီအနားမထနိုင်ပဲ နေပါလားဆို တော့ တဏှာက သွားဦးဟ မီးပွားရေးရှာချေဦး၊ ကိစ္စလေး ပြီးအောင်သွားလိုက်ပါဦးဆိုတော့ မျှောလိုက်တယ်၊ တုပ်ပြီး သား မျှောချလိုက်တယ်၊ သဘောကျပလား (ကျပါတယ်)။

တုပ်ပြီးသားမျှောပြီးရောက်တဲ့ နေရာကျတော့ ကုန္ဒြေရရ၊ ဘဝင်အေးအေးလေးနဲ့ နေလို့ဖြစ်ကြရဲ့လား . . . (မဖြစ်ပါဘုရား) သွားစရာတွေက ပုံနေတာပဲဘုရား၊ ဟိုဒင်းလည်း မထည့်မကောင်းဘူးဘုရား၊ ဟိုအိမ်လည်း လက်ဆောင်မပေး မကောင်းဘူးဘုရား၊ ဟိုအိမ်လည်း မျက်နှာမပြ မကောင်းဘူးဘုရားဆိုပြီး၊ ဒီမျက်နှာကလေးဟာ လှည့်လို့ကို ပြီးသေးရဲ့လား . . . (မပြီးပါဘူးဘုရား)။

ဒကာသစ်တို့ ဘာဖြစ်တာတုံးဆိုတော့ ဝဲလှည့်တာ၊ မျက်နှာလည်ပြတာ ဘာပါလိမ့် . . . (ဝဲလှည့်တာပါ) ဩော် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ ဒါ ဝဲလှည့်တယ်လို့ဖြင့် မသိ ရှာဘူး (မသိရှာပါဘုရား) ဧည့်ဝတ်ဆောင်ဝတ် ကျေအောင် လုပ်ရတာပဲ (မှန်ပါ) လှည့်တာကတော့ လှည့်နေမှာပဲ။ သဘောကျပလား . . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

တဏှာတွေက မျောရုံတွင်မကဘူး ဝဲတွေဆီလှည့် နေတာပဲ၊ အလှည့်ခိုင်းတယ်၊ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အလှည့်ခိုင်းတာ လဲဆိုတော့ ချည်ပြီးတုပ်ပြီး သမား၊ ဒိဋ္ဌိရှိပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်ကို

တဏှာရေက လှည့်တယ် (မှန်ပါ) သဘောကျပလား . . .
(ကျပါပြီဘုရား)။

တဏှာရေက လှည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒကာ
ဒကာမတို့ ဝဲက ကျဉ်းကျဉ်း၊ ကျဉ်းကျဉ်းပြီးသွားဟယ် ဒီကနေ
ကျဉ်းကျဉ်း၊ ကျဉ်းကျဉ်းသွားတယ်ဆိုတာ ဒကာသစ်ဘာဖြစ်
မလို့ ကျဉ်းကျဉ်းသွားပါလိမ့် (မြုပ်မလို့ပါဘုရား) ပေါ်ကျ
ပလား . . . (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အသက်ကြီးလေ ဒိဋ္ဌိပိုများလေ

ဘာမြဲလို့ ကျဉ်းကျဉ်းသွားပါလိမ့် (မြုပ်မလို့ပါဘုရား)
ဪ ခါဖြင့် အသက်ကြီးလေလေ ဒကာကြွယ်ရေ ဒိဋ္ဌိကြီး
ကကော များလေလေပဲ၊ (များပါတယ်ဘုရား) သဘောကျ
ပလား (ကျပါပြီ)။

အသက်ကြီးလေလေ ဒိဋ္ဌိကြီးက (များလေလေပါ
ဘုရား) နဂိုကတော့ တစ်ကိုယ်တည်းကြီး၊ အခုတစ်ခါ
သားကြီးကပတ်၊ သမီးကြီးကပတ်၊ မြေးကြီးကပတ်ဆိုတော့
ဒကာသစ်ရေ ကြီးပေါင်း ရေတွက်နိုင်သေးရဲ့လား (မရေ
တွက်နိုင်ပါဘုရား)။

အသက်ကြီးတော့ ကြီးအထပ်ထပ်ဖြစ်တယ် (မှန်
လှပါဘုရား) ကြီးအထပ်ထပ်ဖြစ်လေ၊ မလှုပ်နိုင်လေ (မှန်ပါ)

မလှုပ်နိုင်တဲ့အထဲမှာ ကိလေသာ တဏှာတွေက သွားပါဦးလား၊ လာပါဦးလား၊ ပြောပါဦးလား၊ ဆိုပါဦးလားဆိုပြီး သကာလ သွားစရာလာစရာ ရှိတာတွေတုပ်ပြီးသမား မျှောတယ်။

ခင်ဗျားတို့ သွားနေတာက ဒီတဏှာမပါပဲနဲ့ သွားလို့ ဖြစ်ကြရဲ့လား (မဖြစ်ပါဘူး) ခင်လို့သွား၊ ကြောင့်ကြလို့သွား၊ ပူဆွေးလို့သွား သဘောကျပလား (ကျပါပြီ) ဒါ တဏှာရေက ဘာလုပ်လိုက်သလဲ (မျှောလိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း- ဟိုကျတော့ ဦးသန်းမောင် အငြိမ်နေလို့ ရရဲ့လား (မရပါဘူး) သားစိတ်မချ၊ သမီးစိတ်မချ၊ ပစ္စည်းစိတ်မချ၊ အိမ်စိတ်မချ၊ ယာစိတ်မချ၊ အတွင်းပစ္စည်း၊ အပြင်ပစ္စည်းတွေ စိတ်မချတာတွေ လှည့်လည်ပြီးသကာလ လူက အိပ်နေငြားသော်လည်း စိတ်က လှည့်နေတာပဲ (မှန်လှပါတုရား)။

မလှည့်ဘူးလား . . . (လှည့်ပါတယ်) တစ်ခါ တလေကျတော့လည်း စိတ်ကမချရုံသာမက လူကလည်း လှည့်လိုက်သေးတယ်။ အင်း-ဒါက ဘာဖြစ်တာပါလိမ့် (ဝဲလှည့် တာပါဘုရား)။

အင်း - တုပ်ပြီးသမားမျှောလာတဲ့အထဲမှာ ဝဲနဲ့သွားတွေ့တယ် (မှန်ပါ့) တုပ်ပြီးသမား . . . (မျှောလာတာ ဝဲနဲ့

သွားတွေ့ပါတယ်ဘုရား) ဝဲနဲ့သွားတွေ့တယ်၊ အဲဒါ ဒကာ ဒကာမတွေက အိမ်ရောက်မှပဲ အင်း ကိုယ့်နေရာ ရောက်မှ ပဲ အေးအေးလွင်လွင် စိတ်အေးလက်အေး နေရတယ်လို့ ပြောများနေရသေးတယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

အမလေး၊ ဟိုကျမှ ဝဲလှည့်တာ ရိပ်မိပလား . . . (ရိပ်မိပါတယ်) သူများအိမ်သွားတဲ့အခါ ဧည့်သည်လုပ်နေရ တဲ့ အချိန်ကျတော့ ဝဲလှည့်စရာမရှိဘူး။ ဒီအိမ်အမိုးပျက်နေ လည်း ကိုယ်နှင့်မဆိုင်ဘူး။ ဒီကြမ်းလေးပေါက်နေလည်း . . . (ကိုယ်နှင့် မဆိုင်ပါဘုရား) ဒီအစာလေးမစားရလည်း (ကိုယ်နှင့် မဆိုင်ပါဘုရား)။

ကိုယ်နှင့်မဆိုင်တာမို့ ကုန္တုက ဆင်ခြင်လို့ရတယ် ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာကျတော့ မပြည့်စုံတာတွေ့ရင် ကိုယ့် တာဝန်ချည်းဆိုပြီးသကာလ နေရာတိုင်း ကြည့်လိုက်တယ်၊ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ကြည့်လိုက်ပါလိမ့်မတုံး ဆိုတော့ တဏှာ ဝဲက လှည့်နေပြီ (မှန်လှပါဘုရား)။

ပထမမျှောတယ် နောက်ရောက်တဲ့နေရာကျတော့ (လှည့်တယ်) လှည့်တတ်တယ်ဆိုတာ သေချာပလား (သေ ချာပါတယ်ဘုရား)။

လှည့်ဖန်များပြီးသကာလ လှည့်ရတာများတော့ အိမ်ကိစ္စ၊ ယာကိစ္စ လှည့်နေတာ လှည့်ရင်းမတ္တနဲ့ကနေ

ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည်ကားလို့ဆိုရင် မလှည့်နိုင်တဲ့ အခြေ
အိုင်နာဆိုးကြီးဖြစ်လာတယ်။ (မှန်ပါ)။

အဲဒီမှာ တစ်ခါတည်း ဝိညာဉ်ချုပ်ပြီးသကာလ မြုပ်
တယ် (မှန်ပါ) ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့် . . . (အပါယ်လေး
ပါး ရောက်ပါတယ်) အပါယ်လေးပါး ရောက်သွားတယ်
(မှန်ပါ)။

ဒကာဒကာမတို့ မျောတုံးကလဲ ခြေလက်မသန်ပါဘူး
တုပ်ပြီးသားပဲ (မှန်ပါ) တုပ်ပြီးသားကနေတစ်ခါ၊ တဏှာ
ကနေ ဟိုသွားခိုင်းဒီသွားခိုင်း၊ မျောရပြန်ပြီ၊ မျောရာကနေပြီး
သကာလ ရောက်တဲ့အခါလှည့်ပြန်ပြီ လှည့်ရင်းမတ္တနဲ့
အသက်ကြီးသွားပြီး ဒကာကြွယ်ရေ မြုပ်တာပဲ (မှန်ပါ)။

မြုပ်တော့ ဘယ်ရောက်သွားလဲ . . . (အပါယ်
ရောက်သွားပါတယ်) အပါယ်လေးပါး နေရာရွေးနိုင်
သေးသလားလို့ မေးတော့ ဝဲပို့ရာပဲ . . . (သွားရပါတယ်
ဘုရား) ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ . . . (ဝဲပို့ရာသွားရပါတယ်
ဘုရား)။

ငရဲလား၊ တိရစ္ဆာန်လား၊ ပြိတ္တာလား၊ အသူရကယ်
လားလို့ လေးပါးရှိတဲ့အနက်က တပည့်တော် ဘယ်ရောက်
မှာလည်းမေးတော့ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီဝဲပို့ရာ ရောက်မှာပဲ
(မှန်ပါ)။

ဝဲဆိုတာ အောက်ကိုဆောင်တယ်

ဝဲဆိုတာသည်၊ ဒကာဒကာမတို့ အောက်တော့ ဆောင်သွားမှာပဲ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ) အင်း သူက ဘယ်ပို့လိုက်သလဲဆိုတော့ (အောက်ပို့တယ်) အောက်ပို့လိုက် ပြီး ဖြာထွက်သွားတဲ့ အခါကျတော့ ဒကာဒကာမတို့ ဘယ်နေရာ တပည့်တော်ရောက်မှာတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျလို့ ရှိရင် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတို့ ဖြေစရာ မရှိပါဘူး (မှန်ပါ့)။

တဏှာပဲ စီမံရာပဲရောက်မယ်၊ ဘယ်နှယ်ဆိုကြမယ် (တဏှာပဲ စီမံရာရောက်မယ်) ကိုယ့်သဘောပြောကြစမ်း ပါဦး . . . (တဏှာပဲစီမံမယ်) ဒကာကြွယ်ရေ ကိုယ်သဘော ပြောပါဦး . . . (တဏှာစီမံရာရောက်မယ်)။

ကိုယ့်သဘောဖြင့် ပါသေးရဲ့လား . . . (မပါပါဘူး) ဘယ်ပါနိုင်လိမ့်မလဲ ဦးသန်းမောင်ရ၊ ချည်ပြီးတုပ်ပြီး ကိုယ့်သဘောဘယ်ဟုတ်တော့မတုံး (မှန်ပါ့)။

မျောနေသည်က ဒကာဒကာမတွေ ရေစီးက သန်ပါ ဘိနဲ့ဆိုတော့ သားကလေးဆိုပြေးရ၊ သမီးကလေးဆို (ပြေးရ ပါတယ်ဘုရား) ရေစီးဘယ်လောက် သန်သလဲ . . . (သန်ပါ တယ်ဘုရား)။

ရေစီးသန်နေတော့ တော်တော့သစ်ကိုင်းဆွဲလည်း

ဒကာဒကာမတို့ သစ်ကိုင်းက သစ်ကိုင်းဆွဲမိလည်း ဆွဲမှု
ကြောင့် ကိုယ်အပေါ် ပိသေးတယ် ရိပ်မိပလား . . .
(ရိပ်မိပါပြီ)။

ကဲ- ဒါဖြင့် ဆွဲဝံ့လား။ မဆွဲနိုင်အောင်ပဲ ရေစီးကမျော
ပြီးသကာလ နောက်ဆုံးပိတ် ရေဆိုးဝဲရှိတယ်ဆိုတာ အားလုံး
ဒကာဒကာမတွေ သိပြီးသားဖြစ်နေတော့ လှည့်ကြမှာပဲ
(မှန်လှပါဘုရား)။

လှည့်တာသည် အစသာကျယ်ကျယ်လှည့်ရပါတယ်
နောက် အိုခြင်းဆိုးလာတော့ ကျယ်ကျယ်လှည့်နိုင်သေး
ရဲ့လား . . . (မလှည့်နိုင်ပါဘုရား) ကိုယ့်အိမ်ပေါ်တွင်
ကိုယ်လှည့်နေတယ် သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)
ကြာတော့အိပ်ယာပေါ်တွင် လှည့်နေတယ် . . . (မှန်ပါ
ဘုရား)။

အိပ်ယာထဲတွင် စိတ်ကလှည့်နေတာပဲ သဘောကျ
ပလား (ကျပါပြီ) အဲဒီကနေပြီးသကာလ ဝိညာဉ်ချုပ်ပြီး
မြုပ်တာ (မှန်ပါဘုရား)။

ဒကာဒကာမတို့ ပထမတရားမှာ ဒိဋ္ဌိန္ဒြာရမယ်ဆိုတာ
ကြိုးမတုပ်မိခင် ကျုပ်တို့ကိစ္စမရှိဘူး (မှန်ပါ) ကြိုးမတုပ်မိရင်
. . . (ကိစ္စမရှိပါဘုရား) ကြိုးမတုပ်မိရင် လွတ်ရေးကျွတ်ရေး

ရှိသေးတယ်။ ကြိုးမတုပ်မီရင် တစ်နာရီလောက် မျှောဦးတော့ ကမ်းတွေသောင်တွေ တွေ့ရင် အားကိုးရာတွေ့တယ်။

ကြိုးတုပ်မိတဲ့အတွက် ကမ်းတွေသောင်တွေ တွေ့
ငြားသော်လည်း ခိုကိုးရာမဲ့ဖြစ်သွားတယ်၊ ပေါ်ကျပလား
. . . (ပေါ်ပါပြီ)။

ကြိုးနဲ့ရေ ကြိုးကြောက်ရမယ်

ကြိုးနဲ့ရေ ဒကာဒကာမတို့ တစ်နံပါတ် ဘယ်သူ့
ကြောက်ရမလဲ၊ (ကြိုးကြောက်ရမယ်ဘုရား) ဪ ဖြင့်
ဆရာဘုန်းကြီး ဒိဋ္ဌိဖြတ်ပေးမယ် (မှန်ပါ)။

ဒိဋ္ဌိဖြတ်လို့ရှိရင် တဏှာကျန်တယ်၊ ကျန်ပင်ကျန်
ငြားသော်လည်း သောင်ကမ်းတွေ့ရင် တက်နိုင်တယ်။ ဘာ
ကြောင့်လည်း ခြေလက်ကပင်ကိုအတိုင်းရှိတယ် (မှန်ပါ)။

ခြေလက်က . . . (ပင်ကိုအတိုင်းရှိပါတယ်) ပင်ကို
အတိုင်းရှိတော့ မောင်ဘသော်တို့ အင်း . . . ကမ်းတွေ့ရင်
နားလို့ပြုလို့ရသေးတယ် ငါ၏ခိုကိုးရာ၊ သောင်တွေ့ရင်လည်း
. . . (ငါ၏ခိုကိုးရာ) ငါ၏ခိုကိုးရာဆိုပြီးသကာလ နားလို့
ပြုလို့ရသေးတယ်ဆိုတော့ ဝဲထိအောင် မသွားတော့ဘူး
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့သည် ဝဲရယ်၊ ရေစီးသန်ရယ်၊
ချည်တုပ်မှုရယ်၊ ဘယ်ဟာကြောက်စရာကောင်းလည်း၊ (ချည်
တုပ်မှုကြောက်စရာကောင်းပါတယ်) ဒီကျမှ ခင်ဗျားတို့ ဒိဋ္ဌိ
ပေါ်လာတယ် (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိအဆိုးဆုံး ပေါ်ကျပလား (ပေါ်
ပါပြီဘုရား)။

ဒကာဒကာမတို့ ဘာအဆိုးဆုံးပါလိမ့် (ဒိဋ္ဌိအဆိုးဆုံး
ပါဘုရား) ဒါ့ကြောင့် ပထမ မဂ်က ဒကာသစ်ရ ဒိဋ္ဌိပယ်တယ်
(မှန်ပါ) ဒုတိယမဂ်၊ တတိယမဂ်တွေကျမှ တဏှာပယ်တယ်
(မှန်လှပါဘုရား)။

စတုတ္ထမဂ်ကျမှ အဝိဇ္ဇာပယ်တာ (မှန်ပါ) ရှင်းပလား
(ရှင်းပါပြီ) ဒါဖြင့် အဆိုးဆုံးကို အဆိုးဆုံး၊ ဉာဏ်နဲ့ပယ်
ရတယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင်ဖြင့် ခုနက တဏှာရေမျှော
စေကာမူ ဝဲထဲမရောက်ဘူးဆိုတာ အပါယ်လေးပါး လွတ်တာ၊
မလွတ်ဘူးလား (လွတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဒိဋ္ဌိဖြင့် ဒကာကြွယ်
အရေးတကြီး ခွာရလိမ့်မယ် (မှန်ပါဘုရား) ဒိဋ္ဌိကို . . .
(အရေးတကြီးခွာရပါမယ်)။

ဒိဋ္ဌိမခွာသရွေ့ကိုးစားရာမဲ့ပြီ

ဒိဋ္ဌိမခွာသရွေ့ ကာလပတ်လုံး ဒကာဒကာမတို့

ငါခက်ပြီဆိုတာ လာမှာပဲ၊ ငါကိုးစားရာမဲ့ပြီဆိုတာ...
 (လာမှာပါဘုရား) ငါချစ်သောသူနဲ့ ခွဲရပြီဆိုတာကော...
 (လာမှာပါဘုရား) လာမှာပဲတဲ့။

ငါတစ်လုံးမဖြုတ်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး ဒိဋ္ဌိတစ်လုံး
 မဖြုတ်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး မျက်ရည်ကြီးငယ်ကျပြီး၊
 ရေထဲမျော၊ မျောတော့ဝဲထဲရောက် အပါယ်ပေါက်။ ဒီမှ
 တစ်ပါး သွားစရာမရှိဘူးဆိုတာဖြင့် ငြင်းဆန်ဖို့မလိုပါဘူး
 (မလိုပါဘုရား) လိုကြသေးရဲ့လား... (မလိုပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ပိသုဒ္ဓိမဂ်တွင် ဒကာကြွယ်ကြီးရ -
 ဒိဋ္ဌိ ဗန္ဓဘန္တာတေ တဏှာသောတေနဝုယျရေ၊

တဏှာသောတေန ဝု ယုန္တာ နတေဒုက္ခာ ပမုစ္စရေ၊

ဒိဋ္ဌိဗန္ဓနဘန္တာ၊ ဒေသောမေအတ္တာဆိုတဲ့ ငါ့ကိုယ်ပဲ၊
 ငါ့ဟာပဲလို့ ယူထားတဲ့ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့တွင်
 ချည်နှောင်၍ ထားသည်ဖြစ်လေသောကြောင့် တဏှာသော
 တေန တဏှာတည်းဟူသော ရေယဉ်က ဟိုခိုင်း ဒီခိုင်းနဲ့
 မျောကြပြန်တယ် ဒကာဒကာမတွေ ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိ
 ပါပြီဘုရား)။

ဒီကနေပြီး ပြန်ကြမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဒကာဒကာမတို့
 ဘယ်သူမျှောရာ ပြန်မယ်ဆိုတာ တဏှာလက်ညှိုးညွှန်ရာ
 သွားရတယ်၊ လမ်းများမှားကြဦးမှာလား (မှားပါဘူးဘုရား)
 မမှားဘူး။

မျက်လုံးမှိတ်သွား ဒီလမ်းတော့ (ရောက်တာပဲဘုရား)
အမလေး ကြောက်စရာကောင်းလှချည့်လား၊ ပေါ်ကြပလား
(ပေါ်ပါပြီဘုရား) ဘယ်နှယ်ကြောင့်ပါလိမ့်ဆိုတော့ တဏှာ
မျှောရာလိုက်ရတာပဲ (မှန်ပါ)။

ဟိုကျတော့ ဒကာဒကာမတို့ ကောင်းကောင်းနေရ
မှာလား ဝဲတွေ့မှာလား . . . (ဝဲတွေ့မှာပါဘုရား) ဝဲတွေ့ရင်
ဖြင့် မြုပ်မှမြုပ်ပါမလား . . . (မြုပ်ပါတယ်ဘုရား) သေသေ
ချာချာပြောပါတယ် ဒကာကြွယ် (မှန်ပါဘုရား)။

တဏှာသောတေနဝုယုန္တာ တဏှာသောတေန
ဧတံမမ ဆိုတဲ့ ဤဟာလည်းငါဟာပဲ ဒီဟာလည်း ငါဟာပဲလို့
တဏှာနဲ့စွဲပြီးသကာလ တဏှာမြနေသောကြောင့် တဏှာ
သောတေန ဝုယုန္တာ နတေဒုက္ခာ တေ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ဒုက္ခာ
အမျိုးမျိုးသော အပါယ်လေးပါးတည်းဟူသော ဒုက္ခ၊ အိုခြင်း
နာခြင်းဒုက္ခ၊ နပမုစ္ဆန္တိ ဘယ်တော့မှ မလွတ်ဘူးကွတဲ့ (မှန်ပါ)
ဦးသန်းမောင် သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိက ချည်သမား၊ တဏှာက မျောသမား၊ ဝဲက
. . . (လည်သမားပါ) လည်သမား၊ မြုပ်ပေးသမား . . .
(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေမှာ ဒီဘဝ
မှာလည်း တစ်မင်္ဂမှမရဘူးဆိုရင် ဒီဒိဋ္ဌိက မကွာဘူး (မှန်ပါ)

ဒီဒိဋ္ဌိမက္ခာဘူးဆိုရင်လည်း တဏှာထင်သလို မျှောမှာပဲ (မှန်ပါ) မျှောနိုင်သလောက် မျောရင် ဝဲထဲရောက်မယ် (မှန်ပါ)။

ဝဲထဲလည်နိုင်သလောက် လည်လို့ရှိရင် အောက်မှ တစ်ပါး အထက်ကို ဘယ်တော့မှ မရောက်ဘူး (မရောက်ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ ဒိဋ္ဌိ ဖြုတ်ခန်းကိုဖြင့် ဒကာဦးလှဘူး၊ သိပ်အရေးကြီးပါတယ် (အရေးကြီးပါတယ်)။

လက်လွတ်မျောရလို့ရှိရင်ဖြင့် တွေ့ရာ၊ ကိုင်ရာကို ဆွဲငင်ပြီး တက်လို့ရပါတယ် မဟုတ်ဘူးလား... (ဟုတ်ပါတယ်) ဒိဋ္ဌိနဲ့မျောတော့ ဒိဋ္ဌိကချည်ပြီးသားဖြစ်နေတော့ ဒကာဒကာမတွေ ကျုပ်တော့ သေလည်းဒီပဲ ဒိဋ္ဌိကချည်ထားတယ် (မှန်ပါ) နေကော (ဒီမှာပါပဲဘုရား)။

သေလည်း ဒီပဲတဲ့ အမေအဖေခေါင်းချသွားတဲ့နေရာ (မှန်လှပါတဲ့ဘုရား) အမလေး ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီလောက် ပြင်းထန်ပါလိမ့်၊ (ဒိဋ္ဌိကြောင့်ပါ) ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိက ချည်ထားတယ် ရွှေ့လို့ကိုမရဘူး ၊ ရရဲ့လား... (မရပါဘုရား)။

အမေအဖေခေါင်းချသွားတဲ့နေရာတဲ့၊ ချမ်းသာလည်း ကျုပ်ဒီနေရာနေရမယ်၊ ဆင်းရဲလည်း (ဒီနေရာ

နေရပါမယ် ဘုရား) ရှေ့မှ ကမ္မသကာပဲ မရောင်းဘူး၊
အမလေး ချည်ထားလိုက်တာ . . . (မှန်ပါ) ဒကာဒကာမတို့
ရိပ်မိ ပလား . . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ကိုယ့်အိမ်မှာမှ ခေါင်းချချင်တယ်

ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိ အမိုးမရှိပဲနဲ့နေတယ် အကာမရှိပဲနဲ့ကော
. . . (နေပါတယ်) ဟ-ရွှေ့ပါတော့လား ဟိုမှာ တိုက်တွေ၊
တာတွေ အမျိုးမျိုးကိုမဟုတ်ဘူး သူများအိမ်ခေါင်းမချချင်ဘူး၊
ကိုယ့်အိမ်မှာ ခေါင်းချချင်တယ်ဆိုတော့ ကိုယ်ဆိုတဲ့ဒိဋ္ဌိ
ပါလာတယ် (ပါပါတယ်ဘုရား) မပါဘူးလား (ပါပါတယ်)
ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

အဲတော့ ဒကာဒကာမတို့ ဆင်းရဲမှုပေးတာလည်း
ဒိဋ္ဌိ ပဲ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ) အပါယ်ရောက်တာကော
. . . (ဒိဋ္ဌိပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဘုရားသခင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဒိဋ္ဌိက ချည်သမား၊ တဏှာက မျှော
သမား၊ ဝဲက ကမ္မောဃ၊ ဒိဋ္ဌောဃ၊ အဝိဇ္ဇောဃ ဆိုတဲ့ ဝဲကြီး
ကလည်း ခင်ဗျားတို့ကို လည်စီးနေတယ်၊ အောက်ပို့သမား
. . . (မှန်လှပါဘုရား)။

ဆိုတော့ လွတ်ရေး ကျွတ်ရေး မြင်သေးရဲ့လားလို့
မေးရင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ . . . (မမြင်နိုင်ပါဘုရား)။

အိုဒါဖြင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ကမ်းပေါ်ကနေ ကြည့်နေတော့ အို . . . ချည်ပြီး၊ မျှောပြန်ပဟ၊ မျှောပြီး ဝဲထဲရောက်ပြန်ပြီ (မှန်ပါ) ကမ္ဘောဃ၊ ဒိဋ္ဌာဃ အဝိဇ္ဇောဃဆိုတဲ့ ဝဲထဲမျှောပြန်ပြီ (မှန်လှပါဘုရား)။

ကိုယ့်စွမ်းရည်သတ္တိအကုန်တုံးတယ်

မျှောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း ထွက်ပေါက်မရှိဘူး (မှန်ပါ) ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ ရေစီးကလည်းသန်၊ ချည်ပြီးတုပ်ပြီး သကာလ ဖြစ်နေတော့ ကိုယ့်စွမ်းရည်သတ္တိ အကုန်တုံး (တုံးပါတယ် ဘုရား)။

သေသေချာချာ နားထောင်ကြည့်ပါ ဒကာဒကာမတွေ စွမ်းရည်သတ္တိတွေအကုန်တုံးတယ်၊ တစ်ခါတလေ သားလေးသမီးလေးတွေ ပြောလိုက်မယ်လို့ စိတ်ကူးတယ်၊ နာနာကြည်းကြည်း။ ဒိဋ္ဌိကချည်ထားပြန်တယ် (မှန်လှပါ) အို . . . မြုံခံပါတော့မယ် (မှန်ပါ)။

ငါ့ဟာလေးက တော်ကြာ ကစဉ့်ကရဲဖြစ်သွားလိမ့်မယ် ဒိဋ္ဌိကချည်ထားလိုက်တယ် မြုံခံလိုက်တယ်၊ ဦးသန်းမောင် ပြောခွင့်ရှိတာတွေတောင် အကုန်ပြောရဲရဲလား (မပြောရဲပါဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် မပြောရဲမဆိုရဲ လူကြီးမိဘ
ဖြစ်ပါလျက်သားနဲ့ ဒကာကြွယ် ဘယ်နှယ်ကြောင့် မြဲနေတာ
လည်းဆိုတော့ ငါ့ဟာလေး ပျောက်သွားမှာစိုးလို့ (မှန်လှပါ
ဘုရား) ဘယ်နှယ်ငါ့ဟာလေး ကစဉ့်ကရဲ သူက ကလန်
ကဆန်လုပ်ပြီး ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာနဲ့ ထွက်သွားမယ်ဆိုရင်
ငါခက်ရချေရဲ့ကိုး (မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ ဘာဖြစ်ကြလည်း ((မြဲခံပါတယ်) ရှိသေးတယ်
. . . (ရှိပါတယ်ဘုရား) ရိပ်မိပလား . . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)
အင်း သားဆိုးလင်ဆိုးနဲ့ တွေ့ရင်လည်း တစ်မျက်နှာက
နှစ်မျက်နှာ မပြောင်းချင်ဘူး၊ မြဲခံတယ် (တင်ပါ့ဘုရား)
ဘယ်နှယ်နေနေ (တင်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား . . .
(ရိပ်မိပါပြီ)။

အင်းမယားဆိုးနဲ့တွေ့ပြန်လည်း ယောက်ျားလုပ်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်က လူမသိစေနဲ့ ကိုယ့်ဟာကို ကျိတ်ခံဟဲ့ နှိပ်ခံဟဲ့၊
ပုတီးများစိပ်နေသေးတယ် (မှန်ပါ) ဘာဖြစ်တာလည်း
ပြောကြစမ်းပါဦး ဒိဋ္ဌိချည်ထားတာ ငါ့ဟာပျောက်သွားမှာ
စိုးလို့ (မှန်ပါ)။

ဘာဖြစ်တာတုံး (ဒိဋ္ဌိချည်ထားတာပါဘုရား) လွတ်
ကျရဲ့လား (မလွတ်ပါဘုရား) ဩော် ဒါဖြင့် ချည်ပြီးမျောမှ
မျောပါ့မလား . . . (မျောပါတယ်ဘုရား) အင်းမျောရင်

ဝဲထဲမှ ရောက်ပျံ့မလား (ရောက်ပါတယ်ဘုရား) အင်းမြုပ်မှ မြုပ်ပျံ့မလား . . . (မြုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကြိုးမချည်မိဖို့ အရေးကြီးတယ်

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဝဲလည်းမကြောက်နဲ့ ဆရာ ဘုန်းကြီးက သတိပေးလိုက်တယ်၊ ဒကာသစ်ရေ ဝဲလည်း (မကြောက်ပါနဲ့ဘုရား)။

ရေစီးသန်တာကိုလည်း (မကြောက်ပါဘုရား) ကြိုးမ ချည်မိအောင် အရေးကြီးတယ် ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီ) ဘာအရေးကြီးပါလိမ့်၊ (ကြိုးမချည်မိဖို့အရေးကြီးပါတယ်) ကြိုးမချည်မိအောင် အရေးကြီးပါတယ် (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် သောတာပတ္တိမဂ်ရမှ ကြိုးပြုတ်တယ် သဘောကျပလား (ကျပါပြီ) သောတာပတ္တိမဂ်ရမှ ကြိုးပြုတ် တယ်၊ သူက ဒိဋ္ဌိဖြတ်နိုင်တာကိုး (မှန်ပါ) သောတာပတ္တိမဂ် ရရင် . . . (ဒိဋ္ဌိဖြတ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဉာဏ်ဓါးထက်အောင်သွေးပေးပါ

ပထမမဂ်သာရပါစေဆိုတာ ဒကာဒကာမတွေ ငါတော့ဖြင့် ဒီလောက်တောင် ချည်နှောင်တုပ်ထားတဲ့ ဥစ္စာ ဖြင့် အဖြတ်ကြီးဖြတ်ပါတော့မယ်ဆိုပြီးသကာလ ဉာဏ်ဓါး

ကို ထက်ထက်သွေးရလိမ့်မယ်၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

ဘာလုပ်ကျရမလဲ. . (ဉာဏ်ဓါးကို ထက်ထက်သွေးရပါမယ်) ဉာဏ်ဓါးဟာ ဘယ်မှာ သွေးရမှာတုံးဆိုတဲ့ အခါကျတော့မှ သမာဓိကျောက်ဖျာပေါ်မှာ သွေးရမယ် (မှန်ပါ)။

ဒီနေ့ ရှေးဦးစွာ စ,ဟောတာ သမာဓိတည်ဖို့ ရှေးဦးစွာ စ,ဟောတာ ကျောက်ဖျာပေးလိုက်တယ်။

ဉာဏ်ဓါးကို ဒကာဒကာမတို့ သမာဓိကျောက်ဖျာပေါ်တင်ပြီး ဝိရိယတည်းဟူသော လက်နဲ့မြဲမြဲကိုင်သွေးပါ (မှန်ပါ) သွေးလိုက်လို့ရှိရင် ထက်လာလိမ့်မယ်။

အဲဒီဉာဏ်ဓါးထက်လာရင်တော့ ကိုယ်ကတော့ဖြင့် သံသရာခရီးသည်မို့လို့ ဒိဋ္ဌိကတော့ချည်ပြီးသား ဒီအသိဉာဏ်ရှိတဲ့ဘဝမှာ ဒီဉာဏ်ဓါးနဲ့ ဖြတ်လိုက်ရလို့ရှိရင်ဖြင့် ကျုပ်တို့လွတ်လပ်ရေးရပါပြီ။

ဒါဖြင့် ဘာလုပ်ဖို့ အရေးကြီးတုံးဆိုတော့ သမာဓိကျောက်ဖျာပေါ်မှာ ဉာဏ်ဓါးကို ကိုင်ပြီး ဝိရိယတည်းဟူသော လက်နဲ့မြဲမြဲဆုပ်ပြီး ကြပ်ကြပ်သွေးပေးပါ (မှန်ပါ)။

သမာဓိကျောက်ဖျာပေါ်၌ ဉာဏ်ဓါးကို ဝိရိယတည်းဟူသော လက်နဲ့များများသွေးလိုက်ရလို့ရှိရင်ဖြင့် ဓါးထက်သွားမယ် (မှန်ပါ) မထက်ပေဘူးလား (ထက်သွားမှာပါဘုရား)။

ဝိပဿနာလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဒါကြောင့် သမာဓိ
ဟာလည်း အရေးကြီးတယ်၊ ဉာဏ်ကကော . . . (အရေးကြီး
ပါတယ်) ဝီရိယကော . . . (အရေးကြီးပါတယ်) ရှင်းကြပလား
. . . (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါကြောင့် ပညာမဂ္ဂင်က၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ
ဆိုတာ ဉာဏ်မီးပါပဲ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

သမ္မာဝါယမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိက ကျောက်
ဖျာပါပဲ (မှန်ပါ့)၊ သမ္မာဝါယမက လက်ပါ (မှန်ပါ့)။

သမ္မာဝါယမဆိုတဲ့ ဝီရိယလက်နဲ့ ဒကာသစ်ရေ၊ မြေ
နေအောင်သွေးရလိမ့်မယ်၊ ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီ)။
ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့ . . . (မြေနေအောင်သွေးရမယ်ဘုရား)

တစ်စက္ကန့်တည်းနဲ့ပြတ်တယ်

သွေးလိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒိဋ္ဌိကြီးတစ်ထောင်ချည်ထား
ဝိပဿနာမဂ်မီး၊ လောကုတ္တရာမဂ်မီးကိုရမယ်ဆိုလို့ရှိရင်
တစ်သံသရာလုံးချည်တာကို တစ်နေ့တည်းနဲ့ တစ်စက္ကန့်
တည်းနဲ့ပြတ်တယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် တစ်စက္ကန့်လေးအဖို့တန်ပုံကို ဦးသန်းမောင်
တို့သိစေချင်တယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဒကာကြွယ် တစ်စက္ကန့်
အဖို့တန်တယ်၊ ဒီတစ်ခါဖြတ်လိုက် လို့ရှိရင် နောက်သူတို့ဟာ
ဘယ်တော့မှမဆက်မိတော့ဘူး၊ တစ်ခါတည်းပြတ်တယ်။

တစ်ခါတည်းပြတ်သွားတော့၊ တဏှာရေက မျှောပါဦးတော့၊ ကျုပ်တို့မှာ သောင်ကမ်းတွေ့ရင် ကျုပ်တို့မှာ လွတ်လပ်ရေးရတယ်၊ ချမ်းသာရေးမရဘူးလား (ရပါတယ်)၊ ဘာကြောင့်တုံး ဒိဋ္ဌိပြတ်သွားလို့၊ (မှန်လှပါတုရား)။

တုပ်မည့်ကြီးမရှိလို့ဆိုတော့ အများကြီးမသက်သာဘူးလား၊ (သက်သာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် သောတာပန်တည်ပြီး (၇) ဘဝ နေရငြားသော်လည်း ဝဲမရှိတော့ အောက်သံသရာမရောက်ဘူးကွတဲ့ (မှန်ပါ)။ သောင်ကမ်းတွေ့ရာအပေါ်သွားတင်တယ်၊ စုတိဘဝကနေ သုဂတိတည်းဟူသော သောင်ကမ်းသွားတွေ့တယ်၊ ရှင်းပလား. . . (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ဒကာမတွေ ကြီးပြတ်ဖို့ရာ အရေးကြီးဆုံးပဲ (အရေးအကြီးဆုံးပါဘုရား) ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်၊ (ကြီးပြတ်ဖို့ရာအရေးအကြီးဆုံးပါဘုရား)။ ဒကာသစ်နေရာကျပြီ (ကျပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဒကာ၊ဒကာမတို့ ကြီးပြတ်ဖို့ရာအရေးကြီးတယ်ဆိုသဖြင့်တဲ့ ဉာဏ်ဓါးထက်မှုသည် အရေးကြီးတယ်၊ ကြီးပြတ်ဖို့ရာအရေးကြီးတယ်ဆိုငြားသော်လည်း၊ ဉာဏ်ဓါးမထက်လို့ရှိရင် ဘယ်နည်းနဲ့မှပြတ်မှာမဟုတ်ဘူး (မပြတ်ပါဘုရား)။

မွေးလာကတည်းက ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာဆိုတဲ့ဥစ္စာက လူတိုင်းချည်ပြီးသား (မှန်လှပါဘုရား)။ ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာဆိုတာ ကတော့ (လူတိုင်းချည်ပြီးသားပါဘုရား)။ အင်း . . ဒါဖြင့် မွေးလာကတည်းက ဒကာ,ဒကာမတို့ လူလားမြောက်ပြီး ခြေလက်သန်စွမ်းမွေးလာသလား၊ ချည်ပြီးတုပ်ပြီး မွေးလာ ကာလား (ချည်ပြီးတုပ်ပြီးမွေးလာတာပါဘုရား)။ ပေါ်လာပြီ မပေါ်ကြဘူးလား (ပေါ်ပါတယ်)။

နောက်တစ်ခါ ဒီတဏှာဟာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ထင်စရာ မြင်စရာတွေ ငါ့သား၊ ငါ့သမီး၊ ငါ့မောင်၊ ငါးဖွားတွေက လာလိုက်ပြန်တော့လည်း အင်း-နဂိုကလဲတုပ်ပြီးသားလေးမွေး လာတယ်၊ ပြင်ဘက်မှ အမြင်မှားနဲ့တုပ်လိုက်တဲ့၊ ဒိဋ္ဌိမှားနဲ့ တုပ်လိုက်တဲ့၊ အတုပ်တွေကလည်း နည်းတဲ့အထပ်တွေလား၊ (မနည်းပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်လောက်ပင်အထပ်တွေများများ၊ ဒကာ ကြွယ်တို့၊ ဒကာသစ်တို့ ဦးသန်းမောင်တို့ မောင်ဘသော်တို့ ဉာဏ်ခါးထက်ရင်ပြတ်တာပဲ၊ (မှန်ပါ)

ဒါဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်ခါး၊ မဂ်ဉာဏ်ခါးသည် ဒကာ, ဒကာမတို့ အထူးတလည်အရေးကြီးတော့သည်ဆိုတာ ပေါ်ပါပြီ၊ (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။ ကဲ-ဒါဖြင့် ပြောကြပါစို့တဲ့ ဒီဉာဏ်ခါးအကြောင်းကိုပဲ သေသေချာချာပြောကြပါစို့ဆို

တော့ ဒကာ၊ဒကာမတွေ မနေ့ကဝတ္ထုကို အလုပ်နှင့်တကွ ပြမယ်၊ (မှန်လှပါတဲ့ရား)။

ရှင်မဟာကောဠိက

ရှင်မဟာကောဠိကဆိုတာကလည်း ဖလသမာပတ် ဝင်စားနေပါတယ်။ ဖလသမာပတ်ဝင်စားတယ်ဆိုတာ ဖြစ်ပျက်အဆုံးဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ဉာဏ်နဲ့ အာရုံပြုပြီးကြာရှည် နေတာကိုဆိုသည်။ (မှန်လှပါတဲ့ရား)။

ရှင်သာရိပုတ္တရာကလည်း ထို့အတူပဲ သာဝတ္ထိပြည် မှာပဲ ဇေတဝန်ကျောင်းမှာပဲ ဖလသမာပတ်ဝင်စားပြီး သကာလနေတော့တယ်ဆိုတာမှတ်ထားလိုက်ကြပါ။ (တင်ပါ)

ဖလသမပတ်ကနေပြီး သူတို့သည်ကားလို့ဆိုရင် နိဗ္ဗာန်အာရုံပြုပြီး ချမ်းသာစွာနဲ့နေပြီး၊ ကံတော်လောက်ပြီလေ ဆိုပြီးသကာလ ဖလသမာပတ်ကထပြုလာတဲ့အခါ ရှင်မဟာ ကောဠိကမှာ အကြံဉာဏ်ဖြစ်တယ်။

ဪ-ငါကလည်း ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တကရဟန္တာ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာကလည်း ပဋိသမ္ဘိတ္တိကရဟန္တာကြီးဖြစ်တယ်။ ငါတို့ သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိရင် အမေးအဖြေလုပ်ရလို့ရှိရင် နောင်လာနောက်သားများ၊ ဒီလမ်းကလိုက်ပြီးသကာလ ကြီးပြတ်ပြီး၊ ရေလည်းမရောက်ပဲနဲ့၊ ဝဲမလှည့်ပဲနဲ့၊ အပါယ်

လေးပါးဆိုတဲ့ ရောက်မိရောက်ရာကိုမရောက်ပဲနဲ့၊ ဗရမ်းဗတာ
မျော တဲ့ဆီမရောက်ပဲနဲ့ ဒီ ငါတို့အမေးအဖြေကို ကျင့်ကြံ
ကြလို့ရှိရင် ကောင်းမှာပဲ။

ကောင်းတဲ့အပေါ်မှာလည်း၊ အမေးကလဲ ရဟန္တာ၊
အဖြေကလည်း ရဟန္တာဖြစ်သောကြောင့် ဒီတရားဟာဖြင့်
လေး လေးစားစား သူတို့လုပ်ကြလိမ့်မယ်၊ ဒါဖြင့် ဒီတရားကို
ငါတို့ ညီတော်နောင်တော်၊ အမေးအဖြေလုပ်မှပဲ တော်တော့
မယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ၊ နောင်လာနောက်သားအတွက်ဖြစ်တယ်။

သူတို့ သံသယရှိလို့ မေးကြဖြေကြသည်လို့
ဒကာကြွယ် ဒီလိုမယူနဲ့ (မှန်ပါ)၊ ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)၊ သူတို့ သံသယရှိလို့မေးကြဖြေကြတာလား၊
နောင်လာနောက်သားတွေ ဒီလမ်းအတိုင်းလိုက်လို့ရှိရင်
ကျေးဇူးများစေခြင်းအကျိုး ငှာလား? (နောင်လာနောက်သား
တွေ ကျေးဇူးများစေခြင်း အကျိုးငှာပါဘုရား)။

အဲ-နောင်လာနောက်သားတွေကျေးဇူးများစေခြင်း
အကျိုးငှာ တစ်ခါတည်း ဖလသမာပတ်ကထပြီး ရှင်မဟာ
ကောဠိက က မေးလိုက်တယ် ဒကာသစ်ရေ (မှန်ပါ)ဘုရား။

ပညာရှိ၊ ပညာရှိဆိုတာ ဒု ပည- ပညာမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊
ပညာမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ ဘယ်ဟာကိုဆိုပါသတုံး၊ ရှင်မဟာ
ကောဠိက က မေးလိုက်တယ်။

ပညာမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ

ကွာတဲ့ခန္ဓာကြီးမှာ ဒုက္ခသစ္စာတွေ အပြည့်ရှိပါလျက် သားနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာမသိ၊ ခန္ဓာဖြစ်ကြောင်းသမုဒယသစ္စာမသိ၊ ခန္ဓာတုပ်ထားတဲ့ကြီးတွေကို ဖြတ်တတ်တဲ့ မဂ္ဂသစ္စာမသိ၊ ခန္ဓာတွေမရှိရာ၊ ဒုက္ခတွေကင်းရာဖြစ်တဲ့နိဗ္ဗာန်ကိုမသိ၊ အဲဒီ မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒု ပည ပုဂ္ဂိုလ်လို့မှတ်လိုက်စမ်းပါ။ (မှန်လှ ပါဘုရား)။

လိုရင်းက သစ္စာမသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဒု ပည ပုဂ္ဂိုလ် (မှန်လှ ပါဘုရား)။ သေသေချာချာမှတ်ပါ။ (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ခန္ဓာကြီး ဘာသစ္စာ - (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။ ဒါကြီးကိုပင်လျှင် ဖြစ်ပျက်မမြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒု ပညပုဂ္ဂိုလ်၊ (မှန်လှပါဘုရား) ပညာမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လို့မှတ်လိုက်စမ်းပါ။

ဖြစ်ပျက်မှမသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ (ဒုပညပုဂ္ဂိုလ်ပါဘုရား) ဒုပညပုဂ္ဂိုလ်မြန်မာလိုပြန်လိုက်တော့ဘာတဲ့ . . . (ပညာမရှိ တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပါဘုရား)

ဪဒါဖြင့် ရှင်မဟာကောဠိက ကမေးလို့၊ ရှင်သာ ရိပုတ္တရာက ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်ပျက်ဉာဏ်လေးမှမရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် ပညာမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ ပညာမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လို့၊ သူကနေပြီးသကာလ ဆုံးဖြတ်ချက်ချတော့၊ အရှင်ဘုရား ဒါဖြင့်တပည့်တော် အင်မတန်ကျေနပ်ပါပြီ။ (မှန်လှပါဘုရား)

အမေးသမားက ကျေနပ်ပြီ၊ ဒါကြောင့်ဒီပြင်ဟာမသိ
ချင်နေ၊ ဒီသစ္စာတော့သိရမယ် (မှန်လှပါ) သစ္စာမသိသရွေ့
ပညာရှိမဖြစ် (မှန်လှပါဘုရား) ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)၊ သစ္စာမသိသရွေ့ . . . (ပညာရှိမဖြစ်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့်တဲ့၊ ကမ္မဿကတဉာဏ်ကလေးလောက်နဲ့
တင်းတိမ်ပြီးသကာလ မနေဘဲနဲ့ သစ္စာအနုလောမိကဉာဏ်
ကို၊ ဒကာကြွယ် ရအောင်လုပ်ပါလို့ မနေ့ကအထူးတလည်ပဲ
ပြောလိုက်ပါတယ် (မှန်ပါ) သဘောပါပလား . . . (ပါပါပြီ
ဘုရား)။

အဲဒါဖြင့် ပညာမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ ပညာမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆို
တာ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆိုပါလိမ့်၊ (သစ္စာမသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပါဘုရား)
သစ္စာမသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

ပညာမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ ပညာမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာဘာပါလိမ့် . . .
(သစ္စာမသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါဘုရား) ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကဘာသစ္စာ
(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဖြစ်ပျက်တွေကကော . . . (ဒုက္ခသစ္စာ
ပါဘုရား)၊ အဲဒါဖြင့် သိအောင်လုပ်လိုက်ပါ . . . (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

အပေါင်းကြီးဒုက္ခသစ္စာသိတာမလိုချင်ပါဘူး၊ ခန္ဓာ
ကိုယ်ကြီး ဖြစ်ပျက်ပြီးသကာလ ခဏခဏဒီနေရာ စိတ်
ကလေးပေါ်လိုက်၊ ဒီစိတ်ကလေး ပျောက်သွားလိုက်၊
ပေါ်လိုက်ပျောက်လိုက်ပါလား (မှန်ပါ)။

စားချင်တဲ့စိတ်ကလေးပေါ်လိုက်၊ ပေါ်ပြီးပျောက်
သွားလိုက်၊ အိပ်ချင်တဲ့စိတ်ကလေးပေါ်ရင် . . . (ပေါ်ပြီး
ပျောက်သွားပါတယ်) အင်း ဒါလေးတွေ ဒုက္ခသစ္စာပါလား၊
(မှန်ပါ) ဦးသန်းမောင်ဘာလေးတွေလည်း (ဒုက္ခသစ္စာတွေပါ)

အင်း ယားတာလေး၊ ယားတဲ့နေရာတင်ပျောက်သွား
တယ်၊ (မှန်ပါ) နာတဲ့စိတ်ကလေးဟာ နာတဲ့နေရာတင်
ပျောက်သွားတယ် (မှန်ပါ) အဲဒီလိုဒါကလေးဟာ ဒုက္ခသစ္စာ၊
ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဒုက္ခသစ္စာလေးတွေလို့ သိနေလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒါ
ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါတယ် (မှန်ပါ)။

ဒို့ပြင်ဟာဘာလှူလို့ ဘာတန်းဘာပေး၊ ဘာကမ်းငြား
သော်လည်း၊ ဒါကမ္မဿကတဉာဏ်သာဖြစ်တယ်၊ တကယ်
ပညာရှိမဖြစ်ဘူး၊ (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီ)

သစ္စာသိမှပညာရှိ

ဒါကြောင့်ပညာရှိဖြစ်ဖို့ရာလည်း၊ ဒကာကြွယ်ရေ
သစ္စာသိမှပညာရှိ၊ ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် . . . (သစ္စာသိမှ
ပညာရှိပါဘုရား) သစ္စာသိမှပညာရှိဆိုတာသေသေချာချာ
ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ သစ္စာသိမှ (ပညာရှိပါ
ဘုရား)။

အေး . . . သစ္စာသိမှ ပညာရှိဆိုတဲ့ဥစ္စာဖြင့်
မောင်ဘသော်တို့ သေသေချာချာမှတ်ရလိမ့်မယ် (မှန်ပါ)။

ဘယ်သူကဘာပညာရှိဆိုရင်လည်း၊ ဒါပြောရိုး ပြော
စဉ် ပညာသာမှတ်လိုက် (မှန်ပါ) တကယ်ဒီ ခုနက ကိုယ့်ကြိုး
တွေနဲ့ ကိုယ်ထုပ်ထားတဲ့ ဒိဋ္ဌိဖြတ်နိုင်တဲ့ ပညာကတော့
မပါပါဘူး . . . (မပါပါဘုရား) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ပညာထဲမှာ နာရင်နာတဲ့နေရာမှာ ချုပ်သွား၊
အင်း ယားရင်ယားတဲ့နေရာမှာ ချုပ်သွား၊ မြင်ရင်မြင်တဲ့
နေရာလေးမှာပျက်သွားတယ်။ အင်း ဒါဘယ်သူ ဒုက္ခ
ပါလိမ့်ဗျာ (ခန္ဓာဒုက္ခပါဘုရား)။

ဘာခန္ဓာလည်း ဒါဝိညာဏက္ခန္ဓာရဲ့ ဒုက္ခ (မှန်ပါ)
ဝေဒနာလေးပေါ်တယ်၊ ဒီနေရာမှာ ပျောက်သွားတယ်၊ ဒါ
ဝေဒနာက္ခန္ဓာရဲ့ ဒုက္ခပေါ့ (မှန်ပါ) ရုပ်ကလေးပေါ်လာ
ဒီနေရာပူတယ် ဒီနေရာမှာ ပူတာလေး ပျောက်သွားတယ်
ဒါရုပ်ဒုက္ခပေါ့ (မှန်ပါဘုရား)။

မှတ်ထားတယ် မှတ်ထားတဲ့ သညာကလေးက
ပျောက်သွားတယ် ဒါ သညာက္ခန္ဓာဒုက္ခပေါ့ (မှန်ပါ)။

စေတနာလေးက ပေးမယ်ကမ်းမယ်လို့ စိတ်ကူးလိုက်
တယ် အဲနောက် စေတနာလေး ပျောက်သွားတယ် ဒါ သင်္ခါ
ရက္ခန္ဓာဒုက္ခပေါ့။

ဒါဖြင့်ဒကာဒကာမတို့ သန္တာန်မှာ ဒီပေါ်ပျက်မှ တစ်ပါးဘာများရှိသေးလဲ (ဘာမှမရှိပါဘူးဘုရား) ဒါဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ဘယ်ဟာဘာပေါ်နေနေ ဘာသစ္စာတုံး (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာပဲ ဆိုတာ ကျေနပ်ပလား (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါဖြင့် ဒီနောက်က ဒကာဒကာမတွေ အဲဒါဉာဏ် ဝါးထက်လာလို့ မြင်တာပဲလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ့)။ ဒါအလုပ်နဲ့မြင်မှနော် . . . (မှန်ပါ့)။

ဘုန်းကြီးကတော့နည်းပေးနေတာလို့ မှတ်လိုက်ပါ။ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ရှုပြီး အလုပ်နဲ့မြင်ဖို့ရာ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။

ဦးသန်းမောင်အလုပ်ခွင်ကြည့်နော်၊ အလုပ်ခွင်ကြည့် တော့ ခန္ဓာကိုယ်ကိုအလုပ်ခွင်ထား၊ ဉာဏ်ကအလုပ်သမား ထား (မှန်လှပါဘုရား)။

အလုပ်သမားက အလုပ်ခွင်ဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာကိုကြည့် လိုက်ပါ (မှန်ပါ့) အလုပ်သမားက အလုပ်ခွင်ဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာ ကို . . . (ကြည့်ရပါမယ်ဘုရား) ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဖြစ်မှုပျက်မှုမြင်လာရင် ဟာ . . . ဒို့ ဒုပညပုဂ္ဂိုလ် ပညာမဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မဖြစ်တော့ဘူးဟ (မှန်ပါ့) ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပဟလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်စမ်းပါ (မှန်လှပါဘုရား) ပေါ်ပြီနော် . . . (ပေါ်ပါပြီ)။

သစ္စာမသိရင် ဘာပုဂ္ဂိုလ်တုံး . . . (ဒုပညာပုဂ္ဂိုလ်ပါ
ဘုရား) သစ္စာသိလို့ရှိရင် ပညာဝါပုဂ္ဂိုလ် (မှန်ပါ) ပညာရှိပြီကွ
သစ္စာသိရင် (ပညာဝါ ပုဂ္ဂိုလ်ပါ) ပညာရှိပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ)။

စာလိုသုံးလို့ ပညာဝါပါ။ စင်စစ်ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါ
တယ်။ ရှင်းပြီနော် (ရှင်းပါတယ်) အဲတော့ ခန္ဓာကိုယ်မျှ
ကြည့်ကြပြီး ဒကာဒကာမတွေအားထုတ်မှ၊ ဒကာဒကာမတွေ
ရော အိမ်ပြန်ပြီး အားထုတ်မည့် ဒကာဒကာမတွေရော ခန္ဓာ
ကြည့်လိုက်ရင် ဟိုနေရာကရွရွ၊ ဒီနေရာကရွရွ၊ ခုပေါ်လိုက်
ပျောက်သွားလိုက် ဟိုစိတ်ကလေးပေါ်လိုက် ပျောက်သွား
လိုက်၊ ဒီစိတ်ကလေးပေါ်လိုက်ပျောက်သွားလိုက် (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဪ တစ်ကိုယ်လုံးဟာဖြင့် ပေါ်လိုက် ပျောက်လိုက်
ဒုက္ခသစ္စာကြီးပါလားလို့ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ပေါ်ပျောက်ဒုက္ခ
သစ္စာကြီးပါလားဆိုတော့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါပျောက်သွားတယ်။
(မှန်ပါ) ငါ သူတစ်ပါးကော (ပျောက်သွားတယ်)။

ဘာတွေသာတွေ့နေလည်း . . . (ဒုက္ခသစ္စာကြီးသာ
တွေ့နေတယ်) ဒုက္ခသစ္စာကို ဉာဏ်နဲ့တွေ့နေတယ် (မှန်ပါ)
အဲဒီဉာဏ်ခါးက အခုန ငါသွင်းနေတာတွေ ရှိသေးရဲ့လား
(မရှိပါဘုရား) အဲဒီဒိဋ္ဌိဖြတ်ထွက်သွားတယ် ဘယ်လောက်
ရှင်းသွားသတုံး ဒကာဒကာမတွေ . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီဋ္ဌိဖြင့် ရှုစမ်းခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ပေါ်
 ပျောက်၊ ပေါ်ပျောက် ပေါ်လိုက်ပျောက်လိုက်၊ ပေါ်လိုက်
 ပျောက်လိုက်၊ ဖြစ်လိုက်ပျက်လိုက် ဒီဟာတွေရှိပြီးသကာလ
 နေတော့ ဉာဏ်ထဲမှာကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဘယ်ဟာ
 မှ ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ လုပ်စရာမရှိပါလားဆိုပြီးသကာလ ဉာဏ်
 နဲ့ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဘယ်ဟာမှ ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊
 လုပ်စရာမရှိပါလားဆိုပြီးသကာလ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်လိုက်တဲ့
 အခါ ပေါ်ပျက်ကလေးတွေသာ တွေ့နေတယ် . . .
 (မှန်လှပါဘုရား)။

ပေါ်ပျက်ကလေးတွေ တွေ့တဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့်
 ဘယ်နေရာ ငါမြင်သတုံး (မမြင်ပါဘုရား) ဟင် ငါအမြင်တွေ
 က ဒုက္ခသစ္စာတွေပဲ (မှန်လှပါ) ဘယ်ဟာငါလုပ်ကြမလဲ
 . . . (ဘယ်ဟာမှ ငါမရှိပါဘုရား) လုပ်ချင်ဒုက္ခသစ္စာပဲ
 (မှန်ပါ)။

ဉာဏ်အောက်မှာ သူတို့ဒုက္ခရောက်နေတာ (မှန်ပါ)
 ပေါ်လိုက်၊ ပျောက်လိုက်ဆိုတာဘာလဲ (ဒုက္ခရောက်နေတာ
 ပါဘုရား) ဒုက္ခရောက်နေတာသိတော့ ဒုက္ခရောက်နေတယ်
 လို့လည်းသိပါရော၊ ဩော်ခန္ဓာလည်း ငါမဟုတ် သွားလည်း
 ငါမဟုတ်၊ ကိုယ်လည်းငါမဟုတ်၊ အရေလည်း ငါမဟုတ်၊
 အကြောလည်းငါမဟုတ်၊ အသားလည်းငါမဟုတ်ဆိုတော့

ဒကာကြွယ်၊ ဒိဋ္ဌိတွေ ဘယ်နှယ်ဖြစ်သွားသလဲ (ပျောက်သွား ပါတယ်ဘုရား)။

ဟာ-ဒီကတည်းက လက်ခမောင်းခတ်တော့၊ ကြိုး ဖြတ်ပဟေ့ (မှန်ပါ) ဒကာဒကာမတို့ ဘယ်နှယ်ဖြေမလဲ (ကြိုးပြတ်ပါပြီဘုရား) ကြိုးပြတ်ပြီလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပါ (မှန်ပါ) ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ (ကြိုးပြတ်ပြီလို့ပါဘုရား)။

ကြိုးပြတ်ရင် ခြေလက်သန်ပြီ

ကြိုးပြတ်ရင် ခြေလက်သန်ပြီ၊ (မှန်ပါ) ကြိုးပြတ်ရင် ခြေလက်သန်ပါပြီ၊ ကိုင်း ငါ့ခန္ဓာမျှောလိုက်စမ်းကွာ (မှန်ပါ) မျှောပေမယ်လို့ ဆွဲကိုင်စရာ ခြေတွေလက်တွေ အသန်အမာ ဖြစ်လာပါပြီ (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီလိုဆိုတော့ ဒကာဒကာမတို့ ကမ်းပါး မျှောလို့ရှိရင် ကမ်းပါးသစ်ပင် ဆွဲတက်ရမှာပဲ၊ သောင်တွေ့ရင် သောင်ပေါ် မှာ ပြေးတက်ရဲ့ပဲ၊ ဒါ ကြိုးပြတ်သွားလို့ (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါကြောင့် ဒိဋ္ဌိကြိုးပြုတ်လို့ရှိရင်ဖြင့် သုဂတိဘုံမှာ (၇) ဘဝနေငြားလျှား နေနိုင်ပါတယ်ဆိုတာ၊ ကြိုးပြုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မို့ နေလို့ရတာ (မှန်လှပါဘုရား)။

နတ်ပြည်မှာ (၇) ဘဝနေနိုင်သေးတယ်ဆိုတာ ဒကာ

သစ် ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ) ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မှ နတ်ပြည်က
လက်ခံတယ်ဆိုတာလဲ ခင်ဗျားတို့သိလိုက်ပါ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သောတာပန်တည်ပြီးသားပုဂ္ဂိုလ်ဟာ (၇) ဘဝနေနိုင်
သေးတယ်ဆိုတာ ဒုဂ္ဂတိဘဝတွေ ရောက်သေးရဲ့လား . . .
(မရောက်ပါဘုရား) အင်း သုဂတိဘဝတွေသာရောက်ပြီး
နေတော့၊ ရွေးပြီးတက်နိုင်လို့ရောက်တာ . . . (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ရွေးနိုင်ပါလိမ့်မတုံးမေးတော့၊
ကြိုးပြုတ်ပြီးသားပုဂ္ဂိုလ် . . . (မှန်ပါ့) ပေါ်ကြပလား
(ပေါ်ပါပြီ) အင်းဘယ်လိုပါလိမ့် . . . (ကြိုးပြုတ်ပြီးသား
ပုဂ္ဂိုလ်ပါဘုရား) ကြိုးပြုတ်ပြီးသားပုဂ္ဂိုလ်မို့ တက်နိုင်တာ
ဆိုတာသေချာကျပလား (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ကြိုးမပြုတ်သေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အပါယ်လေးပါး ခုနက
ဝဲထဲမှာသာ မြင်သွားမယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ကိုယ့်ခြေလက်၏
စွမ်းရည်သတ္တိ၊ အကုန်တုံးတယ် (တုံးပါတယ်ဘုရား) ကြိုး
မပြုတ်သေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ . . . (ခြေလက်စွမ်းရည်အကုန်
တုံးပါတယ်ဘုရား) ခြေလက်၏ စွမ်းရည်သတ္တိအကုန်တုံး
တယ်။

တုံးပေမှာပဲ ဒကာဒကာမတို့ တုပ်ပြီးသား ချည်ပြီး
သားကိုး (မှန်ပါ့) သဘောကျကြပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာသစ် ဝိပဿနာအားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ဖို့ အရေးကြီးဆုံးပဲ (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီးလို့ရှိရင် ခြေလက်သန်သွားပြီ၊ အလိုရှိတဲ့နေရာသာ တက်မယ် အလိုမရှိတဲ့နေရာ မလိုက်ဘူးကွာ . . . ။

ကြိုးပြတ်ဖို့အရေးကြီးတယ်

ဝဲထဲလည်းမသွားဘူး၊ ဝဲလှည့်သလိုလဲ မမြုပ်ဘူး (မှန်ပါ) မဖြစ်နိုင်ဘူးလား . . . (ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ဒကာ ဝဲလည်းဒီလောက်မကြောက်ပါနဲ့၊ ရေလည်း ဒီလောက် မကြောက်ပါနဲ့ ကြိုးပြတ်ဖို့ အရေးကြီးတယ် (မှန်လှပါ ဘုရား) ပေါ်ကြပလား . . . (ပေါ်ပါပြီ)။

ဘာအရေးကြီးပါလိမ့် (ကြိုးပြတ်ဖို့အရေးကြီးတယ်) ကြိုးပြတ်ဖို့အရေးကြီးတယ်ဆိုတာဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ လေးလေးစားစား မှတ်ပါ။ သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ကြိုးပြတ်ချင်လို့ရှိရင်လည်း၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြည့်ရင် ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခသစ္စာမြင်ပါစေ၊ သစ္စာအနုလောမိကဉာဏ်သာ ရပါစေ (မှန်လှပါဘုရား)။

သစ္စာ အနုလောမိကဉာဏ်ဆိုတာ တခြားမဟုတ်ပါ ဘူး၊ ဒကာဒကာမတို့ ဖြစ်မှု ပျက်မှုကို ဆိုတာပါ သစ္စာအနု

လောမိကဉာဏ်ဆိုတာ . . . (ဖြစ်မှုပျက်မှုကို ဆိုတာပါ ဘုရား)။

အဲဒီဖြစ်မှုပျက်မှုမြင်တဲ့ ဉာဏ်ကလေးလည်း ရပါရော တဲ့ ငါ့ဆံပင်ငါ့အသား ငါ့သွေး၊ ငါ့ခြေ ငါ့လက် ငါ့လက် ကောက်၊ ငါ့လက်စွပ်၊ ငါ့ဆွဲကြိုး ရှိသေးရဲ့လား . . . (မရှိ ပါဘူး) ဒုက္ခသမ္မာတွေ ဖြစ်ကုန်တယ်။

သစ္စာသိတဲ့ဉာဏ်သည် ကြိုးဖြတ်တဲ့ဉာဏ်

ဪ . . . ဒါဖြင့် သစ္စာသိတဲ့ ဉာဏ်သည် ကြိုးဖြတ် တဲ့ဉာဏ်ပါလား သစ္စာအနုလောမိကဉာဏ်သည် . . . (ကြိုးဖြတ်တဲ့ဉာဏ်ပါဘုရား) ကြိုးဖြတ်တဲ့ဉာဏ်ပဲဆိုတာ ပေါ်ပလား . . . (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ ဒီဉာဏ် ဟာ ဝိပဿနာဉာဏ်လည်းဆိုပါ သစ္စာအနုလောမိကဉာဏ် လည်း . . . (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား) ဆိုပါတဲ့ ဘာမှမပူပါနဲ့ (မှန်ပါ) ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီ)။

ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ

ဒါနဲ့ ရှင်မဟာကောဠိက ဆက်မေးတယ် အရှင် ဘုရားတဲ့ ပညာရှိ ပညာရှိ ပညာပါ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာ

ဆိုရမလဲ။ အို . . . ကြိုးဖြတ်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကွ၊ ရိပ်မိပလား
(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘာတဲ့ . . . (ကြိုးဖြတ်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပါဘုရား) ကြိုး
ဖြတ်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတော့ သစ္စာသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ ဆိုလိုက်
တာပေါ့ (မှန်ပါ) အင်းကြိုးဖြတ်နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ . . .
(သစ္စာသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပါဘုရား)။

သစ္စာသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆိုတာပါဆိုတာကော ကျေနပ်
ပါတယ် (မှန်ပါဘုရား) ကိုင်းဒါဖြင့် တပည့်တော် ပညာစခမ်း
ဖြင့် ဒုပညပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ ပညာဝါပုဂ္ဂိုလ် ရှင်းပါပြီဘုရားဆိုပြီး
သကာလ သူက ကျေနပ်တယ်။

ပညာဆိုတာ

ဒါဖြင့် ပညာသည်ဘုရား ဘယ်လိုများ သိပါလိမ့်မလဲ
ခက်နေတယ်၊ အို . . . မင်းပညာဆိုတာကွာ ရှင်သာရိ
ပုတ္တရာက ပညာသည်ကားဆိုရင်ဖြင့် အပြားအားဖြင့် အပြား
အားဖြင့် သိပါတယ်။

အပြားအားဖြင့်သိတယ်ဆိုတဲ့ သဘောသည် ဒကာ
ဒကာမတို့ ဒီဘယ်လိုဟာမျိုးမဆို ဝေဖန်ပြီးသိတယ် (မှန်လှပါ
ဘုရား) ဝေဖန်သိပါတယ်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့် (ပညာပါဘုရား)
ပညာပဲဆိုတာ ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီ)။

ကောင်းပြီ-ဒါဖြင့် ဒီပညာသည်ကားလို့ဆိုလို့ရှိရင် တပည့်တော် ဝေဖန်ပြီးသကာလ သိတယ်ဆိုတော့ တပည့်တော် သဘောကျပါပြီ။

လောကကြီးထဲမှာ စိတ်ကလည်းသိတယ်လို့ ပြောနေကြတယ်၊ မပြောကြဘူးလား . . . (ပြောပါတယ်) စိတ်က သိပါတယ်ဗျ၊ စိတ်ကသိတာကိုပြောတော့ ပညာကသိတာတော့ ရှင်းသွားပြီ (မှန်ပါ) အပြားအားဖြင့် သိတယ်ဆိုတော့ ရှင်းသွားပြီ (ရှင်းသွားပါပြီဘုရား)။

စိတ်ကသိတယ်ဆိုတာ

စိတ်ကသိပါတယ် ဆိုတာကတော့ ဘယ်လိုပါလိမ့် မလဲလို့ မေးတော့ အင်း . . . စိတ်ကလည်းကွာတဲ့ သုခပေါ်လည်း သူသိ၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်ကော၊ (သိပါတယ်ဘုရား) ဥပေက္ခာဝေဒနာပေါ်ကော (သိပါတယ်ဘုရား)။

အင်း-စိတ်သိကတော့ကွာတဲ့ သုခပေါ်သိ ဒုက္ခပေါ်သိ၊ ဥပေက္ခာပေါ်သိတာ၊ အဲဒါစိတ်သိပေါ့ကွ (မှန်လှပါ) အဲဒါ ဝိညာဏ်သိပေါ့။

ဒါဖြင့် ဘုရားတဲ့ တပည့်တော်မေးပါရစေ ရှင်မဟာကောဋ္ဌိကက တပည့်တော်မေးပါရစေတဲ့၊ အရှင်ဘုရားကို

ပညာကလည်းသိတာပဲ စိတ်ကလည်း သိတာပဲ ဒီဥစ္စာခွဲပြီး
တော့ သူတို့ သိတာလား ? အတူတူဖြစ်ပြီးသကာလ
သိကြတာလား? ဆိုတာ တပည့်တော်မေးပါရစေ။

ပေါင်းပြီးသိကြတာပဲလား၊ ငါသိတာကတစ်မျိုး၊
မင်းသိတာကတစ်မျိုးဆိုပြီးတော့ ခွဲခြားပြီးသကာလ သိကြ
တာလား၊ ဒါလေးကိုဖြင့်ရှင်းပေးပါဦး (မှန်လှပါဘုရား)။

ပညာကပွားများပြီးသိတယ်

ဆိုတော့ကွာ . . . တဲ့ဒီလိုပါကွ၊ ပညာကဖြစ်တာ
ပျက်တာကိုပဲ ပညာသည်ပွားများပြီး သိတယ်ကွတဲ့ (မှန်လှပါ
ဘုရား) ဝိညာဏ်ကပိုင်းခြားပြီးသိတယ်ကွ။

ဝိညာဏ်က ပိုင်းခြားပြီးသိတယ်

ဝိညာဏ်ကပိုင်းခြားပြီးသိတယ်ကွ၊ ပညာက . . .
(ပွားများပြီးသိပါတယ်) ဝိညာဏ်က . . . (ပိုင်းခြားပြီးသိ
ပါတယ်) သေသေချာချာမှတ်ပါ။ ဒကာဒကာမတို့ ပညာက
. . . (ပွားများပြီးသိပါတယ်) အင်း . . . ဝိညာဏ်က . . .
(ပိုင်းခြားသိပါတယ်)။

အဲဒီတော့ကွာတဲ့၊ ဖြစ်တော့အတူတူဖြစ်တာပဲ၊

ဖြစ်တော့ အတူတူဖြစ်တာပဲတဲ့ ပညာနဲ့ဝိညာဏ်က၊ ခွဲမရပါဘူးတဲ့ ဒကာသစ်က (မှန်ပါ့)။

ပညာက စေတသိတ်ကို (မှန်ပါ)၊ ဝိညာဏ်ကစိတ်ကို (မှန်ပါ) စိတ်နှင့်စေတသိက်ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မခွဲပါဘူး (မှန်ပါ) စိတ်နှင့်စေတသိက်ဆိုတာ . . . (ဘယ်တော့မှ မခွဲပါဘုရား)။

ဘယ်တော့မှမခွဲပါဘူးကွာတဲ့ သို့သော်တဲ့၊ ပညာကတော့ဘာဝေတဗ္ဗ ကိစ္စနဲ့ပွားများသိတာ၊ သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီ)။

ဝိညာဏ်ကတော့ပိုင်းခြားပြီးသိတာ၊ (မှန်လှပါ)၊ ပညာက . . . (ပွားများသိတာပါ) ဝိညာဏ်ကတော့ (ပိုင်းခြားပြီးသိတာပါ)၊ ပိုင်းခြားပြီးသိတယ်ဆိုတာ ဒကာဒကာမတို့ ကျေနပ်ပလား . . . (ကျေနပ်ပါပြီ)။

ပညာသိ

ကဲဒါဖြင့်တစ်ခုသော၊ စားချင်တဲ့စိတ်ကလေး၊ ထမင်းစားချင်တဲ့စိတ်ကလေးပေါ်တယ်ပဲထားပါတော့၊ စားချင်တဲ့စိတ်ကလေးပေါ်တော့ပညာက ဘယ်လိုသိလိုက်သတုံးလို့မေးတဲ့အခါကျတော့၊ အင်းမဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ

ကျတော့၊ ဪ . . . သူလေးဟာဖြစ်ပြီးသကာလပျက်သွား
တာပဲဆိုပြီး၊ အနိစ္စသဘောလေး သူသိလိုက်တယ်၊ (မှန်ပါ)။

ဪဖြစ်ပြီးပျက်သွားတာ ဘာပါလိမ့်၊ (အနိစ္စ
သဘောပါဘုရား) အဲဒါပညာကနေသိတာ၊ ဖြစ်ပြီးပျက်သွား
တာပဲဆိုတာ . . . (ပညာကသိတာပါဘုရား) ပညာကနေသိ
လိုက်တယ်တဲ့။

ဝိညာဏ်သိ

ဝိညာဏ်ကဘယ်လိုသိပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ သူလည်း
ဒီအထဲမှာရောပြီးသိလိုက်တာပဲ၊ သို့သော်သူသိပုံကတော့ဖြင့်၊
ပိုင်းခြားပြီးသကာလသိတယ်၊ ဘယ်လိုပိုင်းခြားပြီးသိပါသလဲ
လို့မေးတဲ့အခါကျတော့၊ ဒကာဒကာမတို့၊ ဪဒီဖြစ်မှုဟာ
လည်း အင်း-ဒုက္ခသစ္စာပဲ၊ ဖြစ်မှုဟာ . . . (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)
သူကပိုင်းခြားပြီးသိတယ်၊ ဟိုကတော့ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ဟာ
အနိစ္စတရားပဲလို့ ပွားများပြီးသိတယ်၊ ပွားများပြီးသကာလ
ကိုယ့်ရှေ့မှာဖြစ်ပျက်ကလေးတွေ၊ ဘာဖြစ်ပျက်၊ ဖြစ်ပျက်ကွာ
ငါအခုစိုက်ကြည့်နေတာပဲ၊ (မှန်ပါ)။

စိုက်ပြီးကြည့်နေလို့ရှိရင် ဖြစ်ပြီးပျက်တာဟူသရွေ့ကို
အနိစ္စမှတစ်ပါးဘာမှ မဖြစ်ဘူး၊ ဒုက္ခသစ္စာမှတစ်ပါး (ဘာမှ
မဖြစ်ဘူး) ဒါပညာကသိလိုက်တယ်။

ဝိညာဏ်ကတော့ပိုင်းခြားပြီးသိတယ်၊ ဘယ်လိုပိုင်း
ခြားသိသတုံးဆိုတော့၊ အရင်ဟောထားတဲ့အတိုင်း၊ ဒကာ
ဒကာမတို့ဖြစ်မှုဟာလည်း ဒုက္ခသစ္စာ၊ ပျက်မှုဟာလည်း ဒုက္ခ
သစ္စာ၊ သူကတော့၊ အင်း . . . ဒုက္ခသစ္စာသိတော့သိတာပဲ၊
သူက နှစ်ပိုင်းသိတယ်၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

ပညာကပွားများပြီးသိတယ်၊ သူကပိုင်းခြားပြီး
ဆိတယ်၊ (မှန်ပါဘုရား) သိတယ်၊ အဲဒီလိုထူးပါတယ်ကွာတဲ့၊
ဖြစ်တော့အတူတူပါပဲ (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား . . .
(ရှင်းပါပြီ)။

ပညာကော၊ ဝိညာဏ်ကော၊ ရောသိတယ်

ဒါဖြင့်ဒကာဒကာမတို့၊ ခင်ဗျားတို့ဖြစ်မှုကိုလည်းသိ၊
ပျက်မှုကိုလည်းသိတော့၊ ပညာကော၊ ဝိညာဏ်ကောရောသိ
တယ်လို့ အောက်မေ့ပါ (မှန်လှပါ)။

ဖြစ်မှုကိုလည်းသိ . . . (ပျက်မှုကိုလည်းသိ) အဲဒါ
ဘာနဲ့သိပါလိမ့် . . . (ပညာရောဝိညာဏ်ကောသိပါတယ်)၊
ပညာကော၊ ဝိညာဏ်ကော သိပါတယ်ဆိုတော့၊
မောင်ဘသော်တို့၊ စောဒကတက်စရာလိုသေးလား . . .
(မလိုတော့ပါဘုရား)

ဖြစ်မှုကိုလည်း သိလိုက်တယ်၊ ပျက်မှုကိုလည်း သိလိုက်တယ်ဆိုတော့၊ ဒကာဒကာမတို့ ပညာကလဲဖြစ်ပျက် အနိစ္စသိတာပဲ၊ ဝိညာဏ်ကလည်းဖြစ်ပျက်ဖြစ်တာ အနိစ္စ ရောက်မလို့ဖြစ်တာပဲ၊ ပျက်တာလည်းအနိစ္စရောက်သွား တာပဲ (မှန်လှပါ)။

ဒီလိုကြည့်လိုက်ပြန်တော့၊ ဩော်ဒါဖြင့်ပညာ၊ ဝိညာဏ်သည်ကားလို့ဆိုရင်ဖြင့် ရှင်ကောဠိကရေ မထူးပါဘူး ကွ၊ ပေါင်းပြီးကြည့်ကြတာပါပဲ၊ ပွားများသိနဲ့ ပိုင်းခြားသိတာပဲ၊ ထူးပါတယ်ကွ သဘောကျပလား၊ (ကျပါပြီ)။

ပိုင်းခြားသိ၊ ပွားများသိ၊ ဒါပဲထူးတယ်ကွ၊(မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့ဝိပဿနာရှုတဲ့အခါကျတော့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဩော်ဒါလေးဟာ၊ ဖြစ်ပြီးမှ ပျက်သွားတာကလေးကိုလို့၊ ဉာဏ်ထဲမှာဖြင့်၊ ဝေဖန်ချလိုက်လို့ရှိရင်၊ ဖြစ်ပြီးမှပျက်သွား တာကိုး၊ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီလိုသိပြီးသွားတော့ ဝိညာဏ်ကလည်းသူ၊ ဖြစ်တာ ကိုလည်း သူသိတာပဲ၊ အင်းပျက်တာကိုလည်းသိတာပဲ၊ (မှန်ပါ) ပညာ ကတော့ဘယ်လိုသိသတုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗ၊ပွားပြီး သကာလ သူကတော့ဖြင့်၊ အင်းဖြစ်ပျက်မှတစ်ပါး၊ ဘာမှမရှိ ဘူးဆိုပြီး၊ သူကဖြင့်ဒကာဒကာမတို့ အပြားအားဖြင့်ဘာလာ

လာ သူတင်မဟုတ်ပါဘူး ကျန်တာတွေလည်း ဒီလိုပါပဲဆိုပြီး၊
သူက အပြားအားဖြင့် အကုန်သိပလိုက်တယ် (မှန်လှပါဘုရား)
သဘောကျပလား၊ (ကျပါပြီ)။

ဝိညာဏ်ကတော့ ဒါကလေး တစ်ခုခွဲသိတယ်၊ ပညာ
ကတော့ ဒီဟာတင်မကဘူး အကုန်ကွ၊ ဆိုပြီး အကုန်သိပါ
တယ်၊ (မှန်ပါ)။

ပညာက ဘာဝေတဗ္ဗနဲ့ သိပါတယ်၊ ဝိညာဏ်က
ပရိညာကိစ္စနဲ့ သိပါတယ်၊ ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ဖြစ်ပျက်သိရင် နှစ်ခုစလုံး ပါတယ်

အဲဒီအသိကို နှစ်ခါသိရမှာလားလို့ ဒကာဒကာမတွေ
က သံသယမရှိပဲနဲ့၊ ဖြစ်ပျက်သိရင် နှစ်ခုစလုံးပါလို့သာ
မှတ်လိုက် (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီလောက်ဆိုလို့ရှိရင် ဒကာဒကာမတို့၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ
မှာဖြစ်မှု ပျက်မှုမှတစ်ပါး၊ ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခသစ္စာမှတစ်ပါး၊ ဘာမှ
မရှိတော့ဘူးဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်၊ ငါ့လက်ကောဆိုလို့ရသေးရဲ့လား။
(မရပါဘုရား) ဘယ်ဟုတ်မလဲ ဒုက္ခသစ္စာပဲ (မှန်ပါ) ငါခြေ
ကော... (ဆိုလို့မရပါဘုရား)၊ ဘာပါလိမ့် (ဒုက္ခသစ္စာပါ
ဘုရား)။

ကြိုးပြေပြေလို့မှတ်

ငါ့ခါးပဲဆိုရင်ကော . . . (မရပါဘုရား)၊ ငါ့ရင်ပဲဆို
ရင်ကော . . . (မရပါဘုရား)၊ ငါ့ကျောပဲဆိုရင်ကော . . .
(မရပါဘုရား)၊ အင်းဘာတွေဖြစ်နေလဲ၊ (ဒုက္ခသစ္စာတွေပါ
ဘုရား)။

ဪအပေါ်မှာရှိတဲ့ ငါတွေအကုန်ပြုတ်
သောကြောင့် ကြိုးပြေပါပြီလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ။ (မှန်ပါ)
ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ကဲ-ယနေ့ဒီတွင်တော်ကြစို့

သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု။